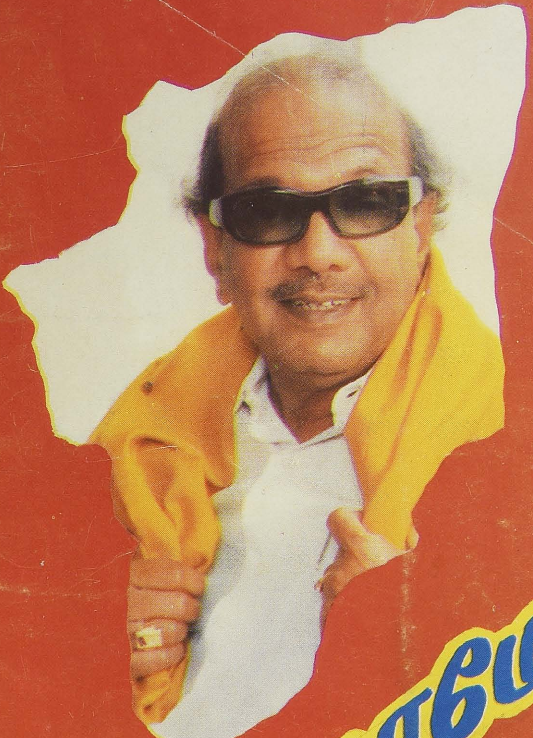

நமக்கு நாமே...

கலைஞர் உரை

நமக்கு நாமே...

மாண்புமிகு
முதலமைச்சர் கலைஞர் அவர்கள்
1997-98-ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கை
மீதான விவாதத்திற்குப் பதிலளித்து,
சட்டப் பேரவையில் 14.3.1997 அன்று
ஆற்றிய பதிலுரை.

வெளியீடு:
செய்தி-மக்கள் தொடர்புத் துறை
தமிழ்நாடு அரசு.

சிறப்பு வெளியீடு எண்: 2
'நமக்கு நாமே...'

தமிழரசு இலவச வெளியீடு

மார்ச் - 1997

வெளியிடுபவர்:
வெ. இறையன்பு, இ.ஆ.ப.,
இயக்குநர்
செய்தி-மக்கள் தொடர்புத் துறை
சென்னை

அச்சிட்டோர்:
தமிழரசு அச்சகம், சென்னை-600 002.

1997-98ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கை இந்த அவையின் முன் வைக்கப்பட்டு 52 உறுப்பினர்கள், கட்சிகளின் தலைவர்கள் உட்பட உரையாற்றியிருக்கின்றார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் 20 பேர்-4 மணி நேரம் 41 நிமிடங்களும், தமிழ் மாநிலக் காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பில் 13 பேர்-4 மணி நேரம் 57 நிமிடங்களும், இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் 5 பேர்-ஒரு மணி நேரம் 27 நிமிடங்களும், இந்திய தேசிய லீக் சார்பில் 3 பேர்-50 நிமிடங்களும், அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் 2 பேர்-ஒரு மணி நேரம் 44 நிமிடங்களும், பாட்டாளி மக்கள் கட்சியின் சார்பில் 2 பேர்-48 நிமிடங்களும், பாரதீய ஜனதா கட்சியின் சார்பில் ஒருவர், 14 நிமிடங்களும், இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி (மார்க்சிஸ்ட்) சார்பில் ஒருவர் 17 நிமிடங்களும், அகில இந்திய பார்வர்டு பிளாக் கட்சியின் சார்பில் ஒருவர் 10 நிமிடங்களும், தேவேந்திர சங்கத்தின் சார்பில் ஒருவர் 16 நிமிடங்களும், சுயேச்சை ஒருவர் 20 நிமிடங்களும், நியமன உறுப்பினர் ஒருவர் 13 நிமிடங்களும், மொத்தம் 16 மணி நேரம், 12 நிமிடங்கள் இந்த விவாதத்திலே கலந்துகொண்டு அரிய கருத்துக்களை, நாங்கள் அறிய வேண்டிய கருத்துக்களைச் சீராக, செம்மையாக எடுத்துக் கூறியிருக்கின்றார்கள்.

துணை நிற்கும் கருத்துக்கள்

எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் மற்றும் கட்சிகளின் தலைவர்களும் இங்கே ஆற்றிய உரைகள், இந்த அரசு மேலும் தெம்புடன், திடமுடன், தெளிவுடன் நடைபோடுவதற்குத் துணை நிற்கின்றன என்பதை நன்றிப் பெருக்கோடு நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஒரு எதிர்க் கட்சியினுடைய இலக்கணம் எவ்வாறு இருக்க வேண்டுமென்பதைப் பற்றி, நேற்றைய தினம் திருநாவுக்கரசு நான் முன்பொருமுறை சொன்னதை எடுத்துச்சொன்னார். காரணம், அவர்களுடைய தலைவருடைய வாசகத்தை எடுத்துச் சொல்ல

அவருக்கு இயலவில்லை, காரணம், கிடைக்கவில்லை. எனவேதான் எதிர்க்கட்சியினுடைய இலக்கணம் எவ்வாறு இருக்க வேண்டும் என்று நான் சொன்னதை அவர் இங்கே குறிப்பிட்டுக் காட்டினார்; நான் இங்கே அவர் சொன்னதை நினைவுபடுத்தவேண்டுமேயானால், எதிர்க்கட்சி, ஆளும் கட்சிக்கு, தார்க்குச்சியாக இருக்கவேண்டும். மூக்கணாங்கயிறாக இருக்க வேண்டும் என்றெல்லாம் நான் ஏற்கெனவே சொன்னதை நினைவுபடுத்தினார். நானும் அதை ஏற்றுக்கொண்டு இப்போதும், அதுதான் என் நிலை என்று சொன்னேன். அது மாத்திரமல்ல; இந்த நிதிநிலை அறிக்கையினுடைய தொடக்கத்திலேயே நான் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன்.

'மடுத்தவா யெல்லாம் பகடன்னான் உற்ற
இடுக்கண் இடர்ப்பாடு உடைத்து.'

- எனும் வள்ளுவர் வாய்மொழிக்கேற்ப, தடங்கல் நிறைந்த, கரடு முரடான பாதையில் பெரும் பாரத்தை எருது இழுத்துக் கொண்டு போவது போல, விடாமுயற்சியுடன் செயல்பட்டால் துன்பங்களுக்கு முடிவு ஏற்பட்டு, வெற்றி கிட்டும் என்ற திடசித்தத்தோடு இந்த அரசு செயல்படுகிறது என்று குறிப்பிட்டு இருந்தேன்; அதிலேயே, அப்படி இழுத்துச் செல்கின்ற எருதுகளுக்குத் தார்க்குச்சி தேவை, மூக்கணாங் கயிறு தேவை என்பதை நான் சூசகமாக வலியுறுத்தத்தான் திருக்குறளில் எத்தனையோ குறள் இருக்க இந்தக் குறளைக் கையாண்டு, இந்த எருதை சரியான பாதையில் நடத்திச் செல்ல நீங்கள் எல்லாம், உங்களுடைய கருத்து எல்லாம் தார்க்குச்சிகளாகப் பயன்பட வேண்டும், மூக்கணாங் கயிறாக இருக்க வேண்டும் என்ற அளவிலேதான் இந்தக் குறளை நான் கடந்த நிதி நிலை அறிக்கையிலே இறுதிப் பகுதியிலேயும், இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே முதல் பகுதியிலேயும் இணைத்திருக்கிறேன் என்பதை மெத்தப் பணிவன்போடு இங்கே தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகின்றேன்.

மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம்

எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்கு முன்பு இங்கே உரையாற்றிய இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினுடைய தலைவர் பழனிச்சாமி அவர்கள்,

கொள்கைக் குறிப்பு ஏடாக முதலிலே பல பக்கங்கள் இதிலே புரளுகின்றன என்பதை மிகுந்த மகிழ்ச்சியோடு பாராட்டி வரவேற்றுப் பேசி இருக்கிறார்கள், அவர் எதைக் குறிப்பிட்டார் என்பதை அவரே விளக்கியிருக்கிறார். மத்திய மாநில அதிகாரங்கள் என்ற தலைப்பில் மத்தியிலே குவிந்து கிடக்கின்ற அதிகாரங்கள் மாநிலங்களுக்குப் பரவலாக்கப்பட வேண்டும் என்ற கருத்தை, இன்று நேற்றல்ல பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய காலத்திலிருந்து, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், எதிர்க்கட்சியில் இருந்தாலும் சரி, ஆளுங்கட்சியில் இருந்தாலும் சரி; வலியுறுத்தி வருகிறது என்பதை அவை உறுப்பினர்கள் மிக நன்றாக அறிவார்கள்.

அதற்கேற்பத்தான், இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே அந்தப் பகுதிகள் இணைக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. முன்பு இருந்த மத்திய அரசு கேளாக் காதாக இந்தப் பிரச்சினையிலே இருந்தாலும்கூட, இன்றுள்ள மத்திய அரசு ஓரளவு கையைச் செவியிலே வைத்துக்கொண்டாவது என்ன சொல்கின்றீர்கள் என்று கேட்கின்ற அரசாகவாவது இருக்கின்றது என்ற ஆறுதலை நாம் பெறமுடிகிறது. அதற்கேற்ப, சில உதாரணங்களைக்கூட இந்த அறிக்கையின் முகப்பிலே நான் சுட்டிக்காட்டியிருக்கின்றேன்.

நிதிநிலை அறிக்கைக்குப் பாராட்டு

எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள், இந்த அரசின் நிதிநிலை அறிக்கையிலே சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ள திட்டங்களையெல்லாம் வெகுவாகப் பாராட்டி இருக்கின்றார்கள். அவர்களுடைய பாராட்டினைப் போலவே அவர்களுடைய கட்சித் தலைவர், அன்பிற்குரிய நண்பர் மூப்பனார் அவர்களும், மத்தியிலே நிதி அமைச்சராக இருக்கின்ற அன்பிற்கினிய நண்பர் சிதம்பரம் அவர்களும் பாராட்டி, வெளிப்படையாக அறிக்கைகளை வெளியிட்டிருக் கின்றார்கள். பல கட்சித் தலைவர்களும் தங்களுடைய நற்கருத்துக்களை இந்த அறிக்கைக்குச் சார்பாக வெளியிட்டிருக் கின்றார்கள்.

ஏடுகள் பல - ஆங்கில ஏடுகள், தமிழ் ஏடுகள், தலையங்கங்களின் மூலமாகத் தங்களுடைய ஆதரவைக் காட்டியிருக்கின்றார்கள். வணிகப் பெருங்குடி மக்கள், தொழிலாளத் தோழர்கள், பல்வேறு நிறுவனங்கள், சங்கங்கள், சாதாரண, சாமானிய மக்கள் அனைவரும் இந்த நிதிநிலை அறிக்கை தங்களுக்கு மிகமிகப் பிடித்தமான ஒரு அறிக்கை என்பதைப் பகிரங்கமாக வெளியிட்டிருக்கின்றார்கள். நான் இந்த அறிக்கையிலே மிக முக்கியமாகக் குறிப்பிட்டுக் காட்டியிருக்கின்ற சில திட்டங்களை எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இங்கே எடுத்துக்காட்டியதற்கு ஒப்ப, இங்கே மீண்டும் ஒருமுறை நினைவுபடுத்தி, அவைகளைப் பற்றிய விளக்கங்களைச் சற்று விரிவாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அண்ணா மறுமலர்ச்சித் திட்டம்

அண்ணா மறுமலர்ச்சித் திட்டம் என்ற தலைப்பிலே தொகுதிக்கு ஒரு கிராமத்தை, முதற்கட்டமாக இந்த ஆண்டு தத்து எடுத்துக்கொண்டு, அந்தக் கிராமத்திலே, கிராமப்புற மக்களுடைய கல்வி, அவர்கள் பொருளாதார நிலையிலே மேம்பட்டுத் திகழ வேண்டும் என்கின்ற அந்த ஆர்வம், இவைகளையெல்லாம் நெஞ்சில் தேக்கி, குறிப்பாக, தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் எப்படி குன்றக்குடி கிராம மேம்பாட்டுத் திட்டம் ஒன்றை உருவாக்கி, பலரும் போற்றுகின்ற வண்ணம் அதைச் செய்தாரோ அதைப்போல, அதனினும் மேம்பாடான வகையில் இந்தத் தத்து எடுக்கப்படுகின்ற கிராமங்கள் அண்ணா மறுமலர்ச்சித் திட்டத்தின் அடிப்படையில் வளரவேண்டும், வளர்க்கப்பட வேண்டும், வலுவாக்கப்பட வேண்டும், நிரந்தரமாக வளம் பெற்று இருக்கவேண்டும் என்ற அந்த நிலையை இந்த அரசு மேற்கொள்ள இருக்கிறது. கிராமப்புறப் பாசனத் திட்டங்களைப் பற்றி நிதிநிலை அறிக்கையிலே குறிப்பிட்டிருக்கின்றேன்.

குடி மராமத்து முறை

ஒரு காலத்திலே கேட்டு, இன்றைக்கு மறந்துவிட்ட ஒரு பெயர் குடி மராமத்து என்பது. அந்த குடி மராமத்து என்றாலே விவசாயிகளே பாசன வசதிகளையெல்லாம் கவனிப்பது என்பதுதான் குடி மராமத்து

ஆகும். அவர்களே தன்னார்வத்தோடு அந்தப் பணியிலே ஈடுபடுகின்ற திட்டம் குடி மராமத்துத் திட்டம். அந்தத் திட்டத்தை விவசாயிகளுக்கு அளித்து, பாசனத் திட்ட விவசாயிகளுடைய அமைப்புகளையெல்லாம் நிறுவிட வேண்டும். நண்பர் பழனிச்சாமி அவர்கள் இங்கே சுட்டிக்காட்டியதைப் போல, விவசாயிகளுடைய அமைப்புக்கள் ஆங்காங்கு உருவாகி அவர்களுடைய கோரிக்கைகளை ஆராயவும், உரிமைகளைப் பற்றி ஆய்வு செய்யவும் ஏற்றவகையில் அந்தப் பணிகள் அமைக்கப்பட வேண்டும். ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் உள்ள தொழில்வகைகளைக் கண்டறிந்து அதற்கேற்ப சிறுதொழில் முனைவதற்குக் கூட்டுறவு முயற்சிகளை மேற்கொள்வது மக்களோடு இணைந்த எழுத்தறிவு இயக்கத்தைச் செயல்படுத்துவது, அரசுத்திட்டங்களைச் செயல்படுத்துகின்ற விழிப்புணர்வு மற்றும் தகவல் பரிமாற்றம், அவற்றை வளர்த்தல் போன்றவற்றை அடித்தளமாகக் கொண்டு இத்திட்டம் அமையும், செயல்படும் என்பதை நான் இந்த அவைக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

மேலும் நல்ல யோசனைகள் இருந்தால், தொடர்ந்து நடைபெறுகின்ற இந்தக் கூட்டத்தொடரில் தொடர்புடைய மானியங்களின் மீது பேசும்போதும் உறுப்பினர்கள் தெரிவிக்கலாம். அல்லாமல், தனியாகத் தாள்களிலே எழுதி என்னிடத்திலே அவைகளைத் தந்தாலும் அவைகளையும் இணைத்து இந்த அண்ணா மறுமலர்ச்சித் திட்டத்தை நல்ல முறையில் அனைவரும் சேர்ந்து பயன்படுத்திக் கொள்வோம் என்று நான் உங்களையெல்லாம் அழைக்கின்றேன்.

தகவல் தொழில் நுட்ப மையம்

மற்றொரு மிக முக்கியமான திட்டத்தை இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே அறிவித்திருக்கிறோம். அதைத்தான் நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவரும் மற்றும் பலரும்கூட இங்கே பேசுகின்ற நேரத்திலே பெரிதும் பாராட்டியிருக்கின்றார்கள். அதுதான் இன்பர்மேஷன் டெக்னாலஜி இன்ஸ்டிடியூட் ஆஃப் தமிழ்நாடு, தமிழ்நாடு தகவல் தொழில் நுட்ப நிறுவனம். அதி விரைவில் வளர்ச்சி அடைந்து வருகின்ற, வேகமாக மாறுதல் அடைந்து வருகின்ற, தகவல்

தொழில் நுட்பத் துறையில் நாம் பின் தங்கிவிடாமல் இருப்பதற்கும் இருபத்தியோறாம் நூற்றாண்டுக்கு ஏற்ற தகவல் தொழில் நுட்பத் துறையிலே, உலகத்தில் முன்னோடியாக விளங்குவதற்கும் உரிய நடவடிக்கை மேற்கொள்ளத்தான் இந்தத் தமிழ்நாடு தகவல் தொழில் நுட்ப நிறுவனத்திற்கு 10 கோடி ரூபாய் இந்த ஆண்டிற்கு ஒதுக்கப் பட்டு, தொடங்கப்பட இருக்கிறது.

இதிலே அரசும், இந்தியாவிலே உள்ள தனியார் தொழில் நிறுவனங்களும் ஒருங்கிணைந்து உலகளவில் இந்தத் துறையிலே சிறந்து விளங்கும் கல்வி நிறுவனங்களின் உதவியோடு, தொழில் நுட்பத்திலே வணிகம் பற்றிய செயல்பாடு நாளும் மாறிக்கொண்டு வரும் தகவல் தொழில் நுட்பத்தில் புதிய முறைகளை, புதுமையானதும், காலத்தின் மாற்றத்திற்கு ஒட்டிப்போகும் பாட முறைகளைக் கொண்ட பட்டப்படிப்பினையும் உருவாக்கும். பழையன கழிதலும், புதியன புகுதலும் என்பதற்கேற்ப நேற்று இருந்த விஞ்ஞானப் புதுமை இன்றைக்கு மாற்றம் பெற்றுவிடுகின்றது. அவ்வளவு வேகமாக - ஆனால் நல்ல வழியிலே, விஞ்ஞான வழியிலே பயணம் நடத்திக் கொண்டிருக்கின்ற இந்த உலகத்தினுடைய தொலைவேகூட நான் அறிக்கையிலே குறிப்பிட்டதைப் போல மிக வேகமாகச் சுருங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. 'குளோபல் வில்லேஜ்' என்கின்ற அளவிற்கு நம்முடைய கிராமப் பகுதிகள் எதிர்காலத்திலே வரவிருக்கின்றன.

உலகத்திலேயே தகவல் துறை, தொழில் நுட்பத்தின் மூலம் அன்றாடம் புதுமைகளைத் தோற்றுவித்து நாள் ஒன்றுக்கு 100 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் சம்பாதிக்கும் திறமை படைத்த 'பில் கேட்ஸ்' என்பவர் அண்மையிலே இந்தியாவிற்கு வந்திருந்தார். உங்களுக்கெல்லாம் தெரியும். அவருக்கு இந்தியாவிலே எத்தகைய வரவேற்பு என்று சொல்ல மாட்டேன், தகவல் துறை தொழில் நுட்பத்திற்காகத் தரப்பட்ட வரவேற்பு என்று நான் சொன்னால்தான் அது பொருத்தமாக இருக்கும்.

தகவல் தொழில் நுட்பத்தில் நமது தமிழகமும் முன்னேறத் தவறிவிடக்கூடாது. வேகமாக இந்தியாவிலே உள்ள பல பகுதிகள் முன்னேறத் தொடங்குகிற நேரத்தில் நாமும் ஆயத்தமாக

இருக்கவேண்டும். அவர்கள் எல்லாம் ஓடிய பிறகு நாம் ஓட ஆரம்பிக்கக்கூடாது. முதலிலேயே இந்த ஓட்டத்திற்குத் தயாராக இருக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் வருங்காலத்தில் இந்தியாவும் இந்தத் துறையிலே ஒரு வல்லரசு நாடாகத் திகழ வாய்ப்புகள் உருவாக்கும் போது, தமிழகம் அதிலே பின்தங்காமல் இருக்க நாம் இந்த நிறுவனத்தைத் தொடங்குகிறோம்.

கம்ப்யூட்டர் துறையில் இளைஞர்கள்

அப்படிப்பட்ட தகவல் துறை வல்லரசாக இந்தியா திகழ்கிற நேரத்தில், தமிழகத்தின் பாடி வீட்டிலிருந்து புறப்படுகின்ற சிப்பாய்களாக இளைஞர்கள் உலகம் எங்கும் சென்று புகழ் சேர்க்க வேண்டும் என்ற என்னுடைய தணியாத ஆசையைத்தான் இந்தத் திட்டத்தைத் தொடங்குவதன் மூலமாக வெளிப்படுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்தியாவுக்கு வருகை தந்த-நான் முதலில் குறிப்பிட்ட-பில் கேட்ஸ் சொன்னார், "குழந்தைகள் டி.வி.யின் முன்னால் நேரத்தைச் செலவிடுவதை விட, கம்ப்யூட்டர் முன்னால் செலவிட வேண்டும்" என்று குறிப்பிட்டார். அதுமட்டுமல்ல; எதிர்காலத்தில் கணிப்பொறியை நாம் பேச வைக்கவும், சிந்திக்க வைக்கவும், பார்க்க வைக்கவும் வேண்டும். சாதாரண பாமர மனிதனோடு அது உரையாடவும் வேண்டும். கணிப்பொறி உரையாற்றவும் வேண்டும். எங்கள் மைக்ரோ சாஃப்ட் நிறுவனத்தின் கனவு அதுதான்" என்று அவர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அவரது கனவைப் படிக்கும்போது தமிழ்நாட்டு இளைஞர்கள் அந்தத்துறையில் நுழைந்து முன்னுக்கு வரவேண்டும் என்ற ஆர்வத்தோடுதான் இந்த அமைப்பு தொடங்கப்படுகிறது என்பதை மீண்டும் ஒருமுறை அவைக்கு நினைவுபடுத்துகிறேன்.

பெண்களுக்குத் தொழில் உதவிகள்

மற்றும் ஒரு திட்டம், மத்திய அரசின் சார்பாக, மத்திய அரசின் உதவியோடு செயல்படுத்தப்படுகின்ற திட்டம் வாணிபம் சார்ந்த பெண் தொழில் முனைவோர் உதவி மற்றும் மேம்பாட்டுத் திட்டம்

Trade Related Entrepreneurship and Development of Women என்ற திட்டம். இதை "TREAD" என்று சுருக்கமான பெயரில் அழைக்கிறார்கள். மத்திய அரசின் உதவியோடு பெண் தொழில் முனைவோர் உதவித் திட்டம் பற்றி இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே குறிப்பிடப்பட்டு, இங்கே தொடங்கப்பட இருக்கிறது என்பதையும் குறிப்பிட்டு இருக்கிறேன். பெண்களுக்குத் தொழில் முனையும் திறன் அளித்தல், அவர்களுக்குத் தேவையான நிர்வாகம் மற்றும் தொழில் நுணுக்கப் பயிற்சிகளை அளித்தல், அவர்கள் தொழில் தொடங்கவும், உற்பத்தி செய்த பொருட்களை வாணிபம் செய்யவும் தேவையான உதவிகளை அளித்தல் போன்ற கூறுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு இந்தத் திட்டம் செயற்படுத்தப்படும். இந்த ஆண்டு இந்தியாவில் *9* இடங்களில் ஒவ்வொரு இடத்திலும் *5* ஆயிரம் பெண்கள் பயன்பெறும் வகையில் *3* ஆண்டுகளில் செயற்படுத்தப்படும் என்று மத்திய அரசு தெரிவித்திருக்கிறது.

சென்னையில் முதல் கட்டமாக - உணவு பதப்படுத்தல், தோல் பொருட்கள், ஆயத்த ஆடைகள் தயாரித்தல் போன்ற தொழில்களைத் தொடங்கும் வகையில் தன்னார்வத் தொண்டு நிறுவனங்களின் ஒத்துழைப்போடு இந்தத் திட்டம் செயற்படுத்தப்பட இருக்கிறது.

உறுப்பினர்கள் எல்லாம் இங்கே எடுத்துக் காட்டியதுபோல, இது மட்டும் அல்லாமல், மகளிருக்கு என்று *5* ஆண்டுகளில் *10* லட்சம் மகளிருக்கு வேலைவாய்ப்பு அளிக்க இந்த ஆண்டு முதல்கட்டமாக *125* கோடி ரூபாய் நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இது *1* லட்சம் பெண்களுக்குத் தமிழ்நாடு மகளிர் மேம்பாட்டுத் திட்டம் என்ற தலைப்பில் வேலை வாய்ப்புக்கு *1997-98*ஆம் ஆண்டில் தொடங்கப்பட இருக்கிறது என்பதையும் நான் மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சுகாதாரம், சத்துணவு, குடும்பநலம், சுயவேலைவாய்ப்பு, அறிவொளி, வாழ்க்கைக் கல்வி பற்றிய பயிற்சிகள் தர *50* சத்துணவுக் கூடங்களில் முதல் கட்டமாக மகளிர் நல மையங்கள் அமைக்கப்பட இருக்கின்றன.

250 பேர் - குடும்பத்திலே முதல் தலைமுறையாகப் பெண்கள் தொழில் தொடங்கவேண்டும் என்று எண்ணி தொழில் முனைவோர்களாக வர விரும்பினால் 50 ஆயிரம் ரூபாய் வரம்புக்குள் 10 சதவீதம் அரசு மானியமாக வழங்கத் தயாராக இருக்கிறது என்பதையும் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே தெரிவிக்கப் பட்டிருக்கிறது.

அது மட்டுமல்ல; மகளிருக்கு மேலும் பணிகள் அதிகப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்ற முறையிலே, உரிமைகளை அளிக்க வேண்டும் என்ற முறையிலே, காவல் துறையிலே சரிபாதி ஆண்கள், சரிபாதி பெண்கள் என்ற நிலையை உருவாக்க முதல் கட்டமாக இந்த ஆண்டு பெண் காவலர்கள் 5 ஆயிரம் பேர் நியமிக்கப்பட இருக்கிறார்கள்.

மனுநீதித் திட்டம் சிறப்பாகச் செயல்படும்

மக்கள் நலப் பணியாளர்கள் திட்டத்தில் கூட 17,500 பேர் மகளிர் நியமிக்கப்பட இருக்கிறார்கள்.

மற்றும் ஒன்று, "நமக்கு நாமே" என்ற ஒரு திட்டம் இந்த அறிக்கையிலே தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மனுநீதித் திட்டத்தை நீங்கள் அறிவீர்கள். அதை மேலும் மேம்படுத்தி மக்கள் தங்களுடைய தேவைகளை நிறைவு செய்துகொள்ள முன்வரும் மனப்பான்மையை வளர்க்கும் நிலைக்கு வழிகோலும் வகையில், நமக்கு நாமே என்ற திட்டத்தைக் கொண்டுவருவது பற்றி இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே நான் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன்.

தற்போது நடைமுறையிலே உள்ள மனுநீதித் திட்டத்தில், அதிகாரிகள் கிராமங்களுக்குச் சென்று மக்களின் குறைகளைக் கேட்டறிந்து, அவற்றின் மீது விசாரணை செய்து உடனுக்குடன் முடிவெடுத்து அறிவித்துச் செயற்படுத்தப்படுகிறது. அதிலேகூட உள்ள குறைபாடுகளை உறுப்பினர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். நான் அதை மறுக்கவில்லை. அந்தக் குறைகள் நீக்கப்பட வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இதற்கும் மேலே ஒரு படி சென்று அந்தக் கிராமத்திலே ஒருங்கிணைந்த மனித ஆற்றலை உருவாக்கி அரசின்

உதவிக் கரத்தைக் கொண்டு அந்தக் கிராமத்தின் அடிப்படைத் தேவைகளை நிறைவேற்றிக் கொள்ளும் வகையில், 'நமக்கு நாமே' என்ற திட்டம் செயற்படுத்தப்பட இருக்கிறது.

கிராமச் சபைகள்தான் முக்கியம்

அது மாத்திரமல்ல; நம்முடைய பஞ்சாயத்து ராஜ் சட்டத்திலே கிராமச் சபைகள் மிக முக்கியமான இடத்தைப் பெறுகின்றன. நாம் இங்கே யூனியனைப் பற்றிப் பேசுகிறோம்; மாவட்ட ஊராட்சி மன்றத்தைப் பற்றிப் பேசுகிறோம்; பேரூராட்சியைப் பற்றிப் பேசுகிறோம்; மாநகராட்சி, நகராட்சியைப் பற்றியெல்லாம் பேசுகிறோம். இந்த ஊர்ச் சபையைப் பற்றிப் பேசவில்லை. இந்த ஊர்ச் சபைதான் மிக முக்கியமான இடத்தைப் பெறுகிறது.

ஊர்ச் சபை என்றால், ஊராட்சி மன்றத்திலே வாக்களித் தார்களே! அந்த வாக்காளர்கள் அத்தனைப் பேரும் கூடி, ஆண்டில் ஒவ்வொரு வாரமும் என்று இல்லாவிட்டாலும், முடியா விட்டாலும்கூட, 2 மாதத்திற்கு ஒரு முறை, 3 மாதத்திற்கு ஒரு முறை அந்த ஊர்ச் சபை கூட்டப்பட்டு, வாக்காளர்களுடைய சபை கூட்டப்பட்டு, அந்த ஊரினுடைய தேவைகள் எல்லாம் அவர்கள் மூலமாக உணரப்பட்டு, எந்தெந்த அரசுத் திட்டங்களை, அந்தத் தேவைகளை நிறைவேற்றப் பயன்படுத்தலாம்? எதை உள்ளூர் மக்களின் தன்னார்வத் தொண்டோடு, அரசு உதவியோடு நிறைவேற்றலாம்? - என்பவைகளையெல்லாம் வரையறுப்பதற்காக இந்த 'நமக்கு நாமே திட்டம்' பயன்படும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

தற்போதுகூட தன்னார்வலர் மாணவர்கள் மற்றும் தொண்டுள்ளம் படைத்தோர் ஒன்றுசேர்ந்து ஆங்காங்கே மரம் நடுதல், துப்புரவுப் பணி செய்தல், பள்ளி, சத்துணவு மையம், வழிபாட்டுத் தலங்கள் போன்றவற்றை வெள்ளையடித்தல் போன்ற பயனுள்ள பணிகளை எல்லா இடத்திலும் செய்யாவிட்டாலும், அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாகச் செய்துவருகின்றார்கள்.

இந்தப் பணி சிறப்பாக நடைபெறுவதற்காக ஒரு திட்டமே வகுக்கப்பட்டு ஆந்திராவிலும், கேரளாவிலும் நடைமுறையிலே இருப்பதாக நான் கேள்விப்பட்டேன். அதைப்பற்றி நான் ஆந்திர முதலமைச்சரிடத்திலே தொடர்பு கொண்டு, அந்தக் குறிப்புக் களையெல்லாம் பெற்றிருக்கின்றேன். இந்த நடைமுறையிலே உள்ள ஆந்திர, கேரள திட்டங்களை நமது அதிகாரிகளை அங்கேயே அனுப்பி, நடைமுறைகளைக் கண்டறிந்து ஆய்வுசெய்து அவற்றின் சிறப்பான அம்சங்களை இந்த நமக்கு நாமே திட்டத்திலே சேர்க்க நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தொகுதி மேம்பாட்டுத் திட்டம்

சட்டமன்ற உறுப்பினர் தொகுதி மேம்பாட்டுத் திட்டம். இது நான் அறிவித்த நிதிநிலை அறிக்கை அல்ல; நீங்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து அறிவித்த நிதிநிலை அறிக்கை. திருநாவுக்கரசு, நான்தான் முதலிலே சொன்னேன் என்றுகூடச் சொன்னார். அவருக்கு முன்பு சில உறுப்பினர்கள் இங்கே பேசியிருக்கிறார்கள். இருந்தாலும்கூட அவர்கள் எல்லாம் உறுப்பினர்கள்; அவர் தலைவர் ஒரு கட்சிக்கு, இங்கே; எனவே அதை நான் எடுத்துக்கொள்கின்றேன்.

இது நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு மத்திய அரசின் சார்பாகத் தரப்படுகின்ற அந்த உரிமையைப் போல, சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் தரப்பட வேண்டும் என்ற - கோரிக்கை என்று சொல்ல மாட்டேன் - உரிமை முழக்கம் இங்கே வைக்கப்பட்டு, அந்த முழக்கத்தை முடக்கி விடாமல் இந்த ஆண்டிற்கு எப்படியாவது அறிவித்துவிடுவோம் என்ற அளவில் - அதற்குப் பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்றெல்லாம் கேட்டார். ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறதோ இல்லையோ, நிச்சயமாகச் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு அந்த 25 இலட்சம் ரூபாய்க்கான பணிகள் நடைபெறுவதற்கு ஆவன செய்யப்படும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

நாடாளுமன்றத் தொகுதி மேம்பாடு

இந்தத் திட்டத்தின் நடைமுறைகள் மத்திய அரசின், நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்/ தொகுதி மேம்பாட்டுத் திட்ட நடைமுறைகளை ஒட்டியே இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன். மத்திய அரசுத் திட்டத்தின் முக்கியமான அம்சங்களை உங்கள் முன்னால் நான் படித்துக்காட்டவும் விரும்புகின்றேன். மத்திய அரசுத்திட்டம், இந்த நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களுடைய தொகுதி மேம்பாட்டுத் திட்டம் - முக்கிய அம்சங்கள்;

1. நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் ஒவ்வொருவரும் அவர்களுடைய தொகுதியில் ஆண்டுக்கு ஒரு கோடி ரூபாய் மதிப்பில் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டிய பணிகளைத் தேர்வு செய்து அவற்றை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களிடம் பரிந்துரைக்க உரிமை உண்டு.

2. நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் ஒவ்வொருவரும் அந்தந்த மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடம், தான் தேர்வு செய்த பணிகளின் பட்டியல் ஒன்றைக் கொடுப்பார். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் இத்திட்டத்தின் கீழ் வரையறுக்கப்பட்ட நடைமுறைகளைப் பின்பற்றியும், மாநில அரசால் வரையறுக்கப்படக்கூடிய நடைமுறைகளைப் பின்பற்றியும் அப்பணிகளை நிறைவேற்றி வைப்பார். நகரப் பகுதியில் மேற்கொள்ளப்படும் பணிகளைப் பொறுத்தவரையில் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் விருப்பப்படி மாநகராட்சிகள், நகராட்சிகள் முதலியவற்றின் ஆணையாளர்கள் அல்லது மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் ஆகியோரில் ஏதேனும் ஒரு அலுவலர் அல்லது அமைப்பின் மூலம் இப்பணிகள் நிறைவேற்றப்படலாம்.

பணிகளைச் செயல்படுத்தும் முகவர் அமைப்புகள், ஏஜென்சீஸ், அரசாகவோ அல்லது ஊராட்சி நிறுவனங்களாகவோ அல்லது இப்பணிகளை மனநிறைவு அளிக்கத்தக்க வகையில் செய்து முடிப்பார்கள் என்று மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரால் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய சிறந்த அரசுசாரா தன்னார்வத் தொண்டு

நிறுவனமாகவோ இருக்கலாம். நாடாளுமன்ற உறுப்பினரால் பரிந்துரைக்கப்பட்ட ஒரு குறிப்பிட்ட பணி எந்த ஏஜென்சி மூலம் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும் என்பதை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் முடிவு செய்வார். இத்திட்டத்தின் கீழ் மேற்கொள்ளக்கூடிய பணிகள் என்னென்ன, மேற்கொள்ளப்பட முடியாத பணிகள் என்னென்ன என்பதையும் மத்திய அரசு வரையறுத்திருக்கிறது.

நல்லவைகள் நடைபெற்றிட..

இதிலே மார்க்சிஸ்ட் கட்சியினுடைய தலைவர் மணி அவர்கள் பேசும்போது - இந்த எம்.பி. திட்டத்திலேயே நிறையப் புகார் வந்தது, இதிலே உங்களுக்கு எவ்வளவு, எனக்கு எவ்வளவு என்றெல்லாம் பேரம் பேசினார்கள் என்று சொன்னார். அதற்கு இடம் இருப்பதாக எனக்குத் தெரியவில்லை. ஏனென்றால் தனிப்பட்டவரிடத்திலே பணத்தைக் கொடுப்பதாக இல்லை. ஒரு அமைப்பிலே கொடுத்துவிட்டு, இவர்கள் யோசனைகளைச் சொல்லி, அவர்கள் மூலமாக அந்தப் பணத்தை ஒதுக்குகிறார்கள் என்றுதான் இருக்கிறது. ஒருவேளை இந்த அமைப்பே தவறு செய்தால் அதை நாம் என்ன செய்ய முடியும்? இருந்தாலும்கூட, நல்லவைகளைத்தான் நாம் சிந்திக்கவேண்டும். நல்லவைகள் நடைபெறுவதற்கு நாம் நம்முடைய செயல்பாடுகளை முடுக்கிவிட வேண்டும்.

இத்திட்டத்தின் கீழ் அனுமதிக்கப்படும் பணிகளை மத்திய அரசு கோடிட்டுக் காட்டியிருக்கிறது. பட்டியலிட்டிருக்கிறது. பள்ளிகள், மாணவர்கள் இல்லங்கள், நூலகக் கட்டிடங்கள், அரசு அல்லது ஊராட்சி மன்றங்களுக்குச் சொந்தமான கல்வி நிறுவனங்களின் ஏனைய கட்டிடங்கள் ஆகியவற்றைக் கட்டுதல், அரசு உதவிபெறும் கல்வி நிறுவனங்களுக்குச் சொந்தமான இத்தகைய கட்டிடங்களைக் கட்டுதல்.

II. கிராமங்கள், நகரங்கள் அல்லது மாநகரங்களில் உள்ள மக்களுக்குக் குடிநீர் வழங்குவதற்குக் குழாய்க் கிணறுகள், நீர்த்தொட்டிகள் அமைத்தல் அல்லது இந்த வகையில் உதவக்கூடிய ஏனைய பணிகளை நிறைவேற்றுதல்.

III. கிராமங்களிலும், நகரங்களிலும், மாநகரங்களிலும், பகுதிச் சாலைகள், அணுகு சாலைகள், இணைப்புச் சாலைகள் உட்பட்ட சாலைகள் அமைத்தல், சம்பந்தப்பட்ட நாடாளுமன்ற உறுப்பினரும், மாவட்ட ஆட்சித்தலைவரும் உள்ளூர்ப்பகுதிக்கு மிக அவசியமான தென்று ஒப்புக்கொண்டு தேர்ந்தெடுக்கின்ற ஒரு சில கச்சா சாலைகளையும் அமைக்கலாம்.

மேலே குறிப்பிட்ட வகைச் சாலைகள், சிறு பாலங்கள், பாலங்கள் கட்டுதல், திறந்த கிணறுகள் அல்லது குழாய்க் கிணறுகள் அமைத்தல், முதியோர் அல்லது ஊனமுற்றோர்க்காகப் பொதுவான புகலிடம் கட்டுதல், ஊராட்சி மன்றங்களுக்காகவும், அங்கீகரிக்கப்பட்ட மாவட்ட அல்லது மாநில விளையாட்டுச் சங்கங்களுக்காகவும், கலை, விளையாட்டு நிகழ்ச்சிகளுக்காகவும் அல்லது மருத்துவமனைக்காகவும், கட்டிடங்கள் கட்டுதல், உடற்பயிற்சிக் கூடத்திலோ, விளையாட்டுச் சங்கங்களின் உடற்பயிற்சி கல்வி நிறுவனங்களிலோ பலநோக்கு வசதி செய்து கொடுத்தாலும் அனுமதிக்கலாம். இப்படி அனுமதிக்கக் கூடியவைகளெல்லாம் ஒரு 23,24 அயிட்டங்கள் பட்டியலிட்டு காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. இவைகளை நான் படிக்க விரும்பவில்லை. ஏனென்றால், அதை நீங்கள் எம்.பி.யிடத்திலே பெற்றுக்கொள்ளலாம். அதற்குப் பிறகு சர்க்குலர்கூட அனுப்பப்படும்.

எடுத்துக்கொள்ள இயலாத திட்டங்கள் என்று ஒரு இணைப்பு-ஒரு பட்டியல் இருக்கிறது. அதில் மத்திய-மாநில அரசுகள், துறைகள், அமைப்புகள் அல்லது நிறுவனங்கள் தொடர்பான அலுவலகக் கட்டிடங்கள், குடியிருப்புக் கட்டிடம் ஏனைய கட்டிடம் இவைகளை எடுத்துக் கொள்ளமுடியாது. வணிக நிறுவனங்கள், பொறுப்புக் கழகங்கள், பதிவு பெற்ற சங்கங்கள், தனியார் நிறுவனங்கள், கூட்டுறவு நிறுவனங்கள் தொடர்பான பணிகள் இவைகளை எடுத்துக்கொள்ள முடியாது.

நிலையான சொத்துக்களைப் புதுப்பித்தல், நிலை உயர்த்தலுக் கானச் சிறப்புப் பழுதுபார்ப்புப் பணிகள் ஆகியவை நீங்கலாக வேறு எந்தவொரு பழுதுபார்ப்புக்கும், பராமரிப்புப் பணிகள்

எடுத்துக்கொள்ள முடியாது. மானியங்கள், கடன்கள், இவைகளில் தலையிட முடியாது. நினைவுச்சின்னங்கள் அல்லது நினைவுக்கட்டிடங்கள் இவைகளையும் எடுத்துக் கொள்ள முடியாது. யாதொரு இருப்பு அல்லது பட்டியல் பொருள்களை வாங்குதல் இவைகளையும் செய்ய இயலாது. நிலங்களைக் கையகப்படுத்துதல் அல்லது கையகப்படுத்தப்பட்ட நிலங்களுக்கான இழப்புகளை வழங்குதல் இவைகளையும் எடுத்துக் கொள்ளமுடியாது. ஏற்பளிக்கப்பட்ட திட்டங்களின் பகுதியாக இருக்கக்கூடியவை நீங்கலாகத் தனி நபர் பயனுக்கான சொத்துக்கள் இவைகளையும் எடுத்துக்கொள்ள முடியாது.

சமய வழிபாட்டுக்கான இடம் இவைகளைக் கண்டிப்பாக எடுத்துக்கொள்ள முடியாது. ஏனென்றால், மத வழிபாட்டுக்கான இடங்களை அவரவர்கள் அவர்கள் இஷ்டத்திற்குச் செய்துவிடக்கூடாது என்பதற்காக அதையும் அந்தப் பட்டியலிலே, எடுத்துக்கொள்ள முடியாத பட்டியலிலே இணைத்திருக்கிறார்கள். இவைகளையெல்லாம் நாம் ஏற்கெனவே நாடாளுமன்றத் தொகுதித் திட்டமாக அறிவிக்கப்பட்டு அதைக் கடந்த இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளிலே பார்த்துவருகிறோம். இப்போதுதான் நாம் பரிச்சார்த்தமாக நம்முடைய திட்டத்தைத் தொடங்குகிறோம். விரைவிலே தொடங்குகிற திட்டத்தில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களெல்லாம் அதிலே இருக்கின்ற குறைபாடுகளைத் தேவைப்படுகின்ற நேரத்திலே எடுத்துச் சொல்லி அவற்றையும் நீக்கிக் கொண்டு, இந்த முதற்கட்டப் பணிகளை நாம் தொடங்குவோம் என்று என்னையும் சேர்த்து, உங்களை அழைக்கிறேன். ஏனென்றால் நானும் ஒரு சட்டமன்ற உறுப்பினர்தான். எனக்கும் ஒரு தொகுதியிருக்கிறது.

வரியைப் பகிர்ந்து அளிப்போம்

உள்ளாட்சி அமைப்புகளுக்கு வரியைப் பகிர்ந்து அளிப்பது பற்றி இங்கே பழனிச்சாமி அவர்களும், மார்க்சிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் மணி அவர்களும் மற்றும் தமிழ் மாநிலக் காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய உறுப்பினர்களும் பேசும்போது குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். எதிர்க்கட்சித்

தலைவர் அவர்களும் இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். துணைத்தலைவர் அவர்களும் இன்றைய தினம் பேசும்போது சுட்டிக்காட்டி யிருக்கிறார்கள். நமது மாநிலத்திலே மாநில மொத்த வரி வருவாயில் குறிப்பிட்ட சதவிகிதத்தை உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்குப் பகிர்ந்து கொள்ள மாநில நிதிக்குழுவின் பரிந்துரைகளை ஏற்று கேளிக்கை வரி நீங்கலாக மொத்த வரி வருவாயிலும் 8 சதவிகிதத்தை உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு மாற்றுவது என்று அரசு முடிவு செய்து இதன்படி வருவாய்க் கணக்கிலே **1997-98**ஆம் ஆண்டில் உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு மாற்றக்கூடிய மொத்தத் தொகை ரூ.1174 கோடியாக உயரும் என்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏற்கெனவே கடந்த ஆண்டு **1996-97**ல் ரூ.**646** கோடி ஒதுக்கப்பட்டதற்கு மாறாக, ரூ.1174 கோடி ஒதுக்கப்படுகிறது. இந்த 8 சதவிகிதம் போதாது என்ற கருத்து சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. கேரளத்தில், கர்நாடகத்தில், மேற்கு வங்காளத்தில், அங்கெல்லாம் உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு அதிக சதவிகிதம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று கூறப்படுகிறது. நான் அதை அப்பட்டமாக மறுக்க விரும்பவில்லை. ஆய்வு செய்யவே விரும்புகின்றேன். ஆனால், அவர்கள் சதவிகிதத்தோடு பார்க்கும்போது அந்த உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்குத் தருகின்ற ஃபங்ஷன் - பொறுப்புகள் - என்னென்ன என்பதையும் நாம் பார்க்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

அந்தப் பொறுப்புக்களை மாநில அரசே இன்றைக்கு எடுத்துக்கொண்டு, குறிப்பிட்ட சில பொறுப்புகளை மாத்திரம்தான் உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிற காரணத்தால், இந்த 8 சதவிகிதம் போதுமானதாக இருக்கலாம் என்றுதான் ஒதுக்கியிருக்கின்றோம். உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு மகப்பேறு மையங்கள், மருந்தகங்கள், பாசனம், குடும்ப நலம் முதலியவை குறித்து அளிக்கப்படும் குறிப்பிட்ட பணிக்கான மானியங்கள் அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின் 73, 74-ஆம் திருத்தங்களின் கீழ் செயல்படப் பகிர்வு முறை குறித்து முடிவு எடுக்கும் வரையில் தொடர்ந்து அளிக்கப்பட்டு வருகின்றன. எனவேதான், நாம் நிதி ஒதுக்குகிற நேரத்திலே எத்தனை சதவிகிதம் என்று ஒதுக்குகிற நேரத்தில், இந்தப்

பணிகளை எல்லாம் நாமே செய்து வருகின்ற காரணத்தால், அவர்களுக்கு இந்தப் பணிகள் இல்லாத காரணத்தால் இது போதும் என்று நாம் கருதுகின்றோம். தெருவிளக்கு, குடிநீர் வழங்கல் போன்றவைகளுக்கான மூலதன மானியங்கள் தொடர்ந்து வழங்கப்பட்டு வருகின்றன. இத்துடன், பரவலாக்கப்பட்ட மாவட்ட திட்ட நிதிகளும் Decentralised District Plan Allocation உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு அரசினால் அளிக்கப்படுகின்றன. கேரளம், கர்நாடகம் ஆகிய மாநிலங்களில், அவர்கள் நிதிக் குழுவின் பரிந்துரைகள் மீதான இறுதி முடிவு, முறையே 1997-ஆம் ஆண்டு மார்ச் 14, 17 ஆகிய நாட்களில் அவர்கள் அளிக்கவிருக்கின்ற நிதிநிலை அறிக்கையில் அறிவிக்கப்படும் என்ற தகவல் கிடைத்துள்ளது.

அந்த மாநிலங்களோடு தொடர்புகொண்டு பேசிய நேரத்தில் இந்த மாதம் 14,17-ஆம் நாட்களில் அந்த மாநிலங்களிலே வைக்கப்படவிருக்கின்ற நிதிநிலை அறிக்கையிலேதான் இந்த விவரங்கள் எல்லாம் கிடைக்கும் என்று அவர்கள் சொல்லியிருக்கின்றார்கள். கர்நாடக மாநிலத்திலே சில கூறுகள் நீங்கலாக விரிவான கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் மாநில வருவாயில் 36 சதவிகிதம் உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்குப் பகிர்ந்து அளிக்கக் கருதியுள்ளன என்று தெரியவருகிறது. இது பற்றிய விவரங்கள் மார்ச் 17-ஆம் தேதிக்குப் பிறகுதான் கிடைக்கும். மேற்கு வங்க மாநிலத்தில் அவர்கள் மொத்த வரி வருவாயில் 16 சதவிகிதம் உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு மாற்றப்பட்டு வருகின்றன. நம் நாட்டிலுள்ள மற்ற மாநிலங்களோடு ஒப்பிடுகையில் மேற்கு வங்காளத்திலுள்ள உள்ளாட்சி மன்றங்களிடம் அதிகப் பொறுப்புக்கள் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளன என்பதையும் நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின் 73,74 விவர அட்டவணையில் சேர்க்கப்பட்டுள்ள பெரும்பான்மையான இனங்கள் உள்ளாட்சி அமைப்புக்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளன. ஆண்டு திட்ட ஒதுக்கீட்டில் 52 சதவிகிதம் உள்ளாட்சி அமைப்புக்களால் செயல்படுத்தப்படுகின்றன. எனவே, அவர்களுக்கு அதிகமாக விழுக்காடு ஒதுக்கியிருப்பது இயல்பேயாகும்.

இந்த மாநிலங்களின் வருவாயைப் பகிர்ந்தளிப்பது குறித்து, முழுமையான விவரங்களை நமது மாநில அரசு எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறது. அந்த விவரங்கள் இல்லாநிலையில், மாநிலத்திலிருந்து வேறு சில மானியங்கள் வழங்கப்பட்டு வருகின்றனவா, அல்லது அவை நிறைவேற்றப்பட்டு விட்டனவா என்பது பற்றியும், அவை பகிர்ந்தளிக்கப்படும் நிதியோடு சேர்க்கப்பட்டு விட்டனவா என்பது பற்றியும் தெரியவில்லை. இந்த மூன்று மாநிலங்களின் நிலையையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்ததன் அடிப்படையில், முடிவை எடுப்பதற்கு முன்னர், கேரளா மற்றும் கர்நாடக மாநிலங்களின் நிதிநிலை அறிக்கைகள் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட பிறகு, இது குறித்து விரிவான பகுப்பாய்வு செய்யப்படும் என்ற உறுதியை அவைக்கு நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அனுபவத்தின் அடிப்படையில்...

தற்போது பயன்படுத்தப்படும் கோட்பாடுகளின்படி, உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கான விதிகளை மாற்றுவதற்கு நமது மாநிலத்திலே எடுக்கப்பட்ட முடிவு **1997-98**ஆம் ஆண்டுக்கு மாத்திரம்தான் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த முடிவு **1997-98**க்கு மாத்திரம்தான். அடுத்து வரும் ஆண்டுகளில், பிற மாநிலங்களிலிருந்து கிடைக்கும் அனுபவத்தின் அடிப்படையில் இந்த முறை ஆய்வு செய்யப்படும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால், மற்ற மாநிலங்களிலெல்லாம் உள்ளாட்சி மன்றங்கள் தொடர்ந்து இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. பல காலமாகத் தொடர்ந்து இருக்கின்றன. இங்கு ஒரு **10,15** ஆண்டுகள் இடைவெளிக்குப் பிறகு உள்ளாட்சி மன்றத்தேர்தல்கள் நடைபெற்று இப்போதுதான் உள்ளாட்சி மன்றங்கள் இயங்கத் தொடங்கியிருக்கின்றன. எனவே, இது ஆரம்பக் கட்டத்திலே இருப்பதால் நம்மால் அதிக நிதி ஒதுக்கீடு செய்ய இயலவில்லை. என்னென்ன பொறுப்புக்களை அதிகமாக அவர்களுக்கு அளிக்கலாம் என்ற தீர்மானத்திற்கும் வரஇயலவில்லை. எனவே, ஓராண்டுக்குப் பிறகு மீண்டும் சிந்தித்து ஆராய்ந்து உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கான நிதி ஆதாரம், பொறுப்புக்கள் இவைகளைப் பற்றி அரசு பரிசீலிக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

உறுப்பினர் சுப்பராயன் அவர்கள் பேசும்போது ஒரு பிரச்சினை பற்றி இங்கு குறிப்பிட்டார். மாவட்ட வளர்ச்சிகள் குறித்துப் பரிசீலிக்க மாவட்டத் திட்டக் குழு கட்டாயம் உருவாக்கப்படவேண்டும் என்று அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அதற்கான விவரத்தைத் தர நான் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். தமிழ்நாடு ஊராட்சிகள் சட்டம் **1994**, பிரிவு **241** ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் ஒரு மாவட்டத் திட்டக்குழு அமைக்க வகை செய்கிறது. மேலும், இக்குழு மாவட்டத்திலே உள்ள ஊராட்சிகள், பேரூராட்சிகள், நகராட்சிகள் மற்றும் மாநகராட்சிகளால் தயாரிக்கப்பட்ட திட்டங்களை ஒருங்கிணைத்து, மாவட்டம் முழுமைக்கும் ஒரு வரைவுத்திட்டம் தயாரிக்கவும் வகை செய்கிறது. இக்குழு, தங்களது ஆளுகைக்குட்பட்ட அனைத்து உள்ளாட்சி மன்றங்களின் ஆண்டுத்திட்டங்களை ஒருங்கிணைத்து உருவாக்கப்பட்ட திட்டங்களுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய நிதி விவரங்களையும், உருவாகக் கருதப்படும் பொருட்களுக்குத் தேவையான நிதி விவரங்களையும் மாநில அரசுக்குக் கண்டறிந்து சொல்லும். பல்வேறு துறைத் திட்டங்களுக்கான ஒதுக்கீட்டினை, சம்பந்தப்பட்ட உள்ளாட்சி அமைப்புகளுக்குப் பிரித்து அளிக்கும். மேலும் திட்டங்களின் செயல்பாட்டையும் இக்குழு ஆய்வு செய்யும். மாவட்டத் திட்டக்குழுவை உருவாக்குவது பற்றி, அரசு கவனத்தோடு ஆய்வு செய்து வருகிறது. இதுபற்றிய அறிவிப்பு இந்தச் சட்டப்பேரவைக் கூட்டத் தொடரிலேயே அறிவிக்கப்படும் என்பதைச் சுப்பராயன் அவர்களுடைய பிரச்சினைக்குப் பதிலாக நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்னொன்று - முக்கியமாக நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் மிகவும் பாராட்டிப் பேசிய ஒன்று, "தகவல் பெறும் உரிமைச் சட்டம்" பலரும் அதைப்பற்றிப் பாராட்டியிருக்கிறீர்கள். 'Right to Information Act' என்ற தலைப்பிலே நாம் நிறைவேற்ற இருக்கிற சட்டம். இது விரைவில் சட்டவடிவம் பெறும் என்று குறிப்பிட்டு இருக்கிறேன். இந்தியப் பத்திரிகைகளுடைய குழு, நமக்கு அனுப்பியுள்ள மாதிரியைக் கொண்டு சட்டமுன்வடிவைத் தயாரிக்கும் வேலை நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. அரசு நிர்வாகத்திலே பொதுமக்களுடைய நிலையை ஒப்பிட்டுச் செயல்படுத்தும் திட்டங்கள், பணிகள், தனி மனிதனுடைய உரிமைகள் போன்றவை தொடர்பான தகவல்களைப் பெறும்

உரிமையை ஒவ்வொரு குடிமகனுக்கும் அளிக்க இந்தச் சட்டம் வகை செய்கிறது. குறிப்பாக, பொதுமக்கள் அன்றாட வாழ்க்கை தொடர்பான நியாயவிலைக்கடை, பல்வேறு சான்றிதழ்கள் பெறுதல், அரசு மற்றும் சார்ந்த நிறுவனங்கள், அமைப்புகள், உள்ளாட்சி மன்ற அமைப்புகள் செயல்படுத்தும் திட்டங்கள், பணிகள் போன்றவை பற்றிய தகவல்கள் பொதுமக்களுக்குக் கிடைக்க வழி செய்யப்படும். ஒவ்வொரு திட்டமும் ஒரு பகுதியில் நிறைவேற்றப்படும்போது, அதை நிறைவேற்றும் ஒப்பந்தக்காரர் பெயர், திட்டத்திற்கு ஒதுக்கீடு செய்யப்படும் தொகை, எவ்வளவு காலத்தில் அது முடிக்கப்பட வேண்டும் என்பது போன்ற விவரங்களைப் பொதுமக்கள் இதன்மூலம் அறிந்துகொள்ள முடியும். தகவல்களை அளிப்போருக்கும் அவர்கள் யாராக இருந்தாலும் தண்டனை அளிக்கவும் இந்தச் சட்டத்திலே வகை செய்யப்படும். எனவே ஊழலின் ஊற்றுக் கண்களை அடைப்பதற்கு இச்சட்டம் உதவும் என்பதை நான் பெருமையோடு இந்த மன்றத்திலே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அத்துடன் ஒப்பந்தப்புள்ளி நடைமுறைச் சட்டம், கடந்த ஆட்சியில் ஒப்பந்தப் புள்ளி செயல்பாட்டில் நிகழ்ந்த பல்வேறு ஒழுங்கீனங்கள் கண்டறியப்பட்டுள்ளன. நான் விவரங்களுக்கு உள்ளே நுழைய விரும்பவில்லை. எல்லோருக்கும் தெரியும் என்ற காரணத்தால், ஒப்பந்தப்புள்ளிகளுக்குத் தேவையான விளம்பரங்கள் அப்போது அளிக்கப்படவில்லை. ஒப்பந்தப்புள்ளிப் படிவங்கள் குறிப்பிட்ட சிலருக்கே அளிக்கப்பட்டு, ஒப்பந்தப்புள்ளியில் கலந்து கொள்பவர்கள் அனைவருக்கும் கொடுக்காமல் ஒரு நிலை இருந்தது. ஒப்பந்தப்புள்ளிகளைப் பரிசீலித்து ஆணைகள் பிறப்பிப்பதில் நேர்மையின்மை மற்றும் வெளிப்படையின்மை, மூடுமந்திரம் இருந்ததோடு வெளிப்படையின்மை இல்லை. இவையே ஒழுங்கீனங்களுக்கு முக்கியக் காரணங்களாகும். அந்த ஒழுங்கீனங்களை நிரந்தரமாகக் களைவதற்கும், நியாயமாக மற்றும் வெளிப்படையாக ஒப்பந்தப்புள்ளி முறை செயல்படுத்தும் பொருட்டும் ஒரு சட்டத்தினை இயற்ற இந்த அரசு முடிவு செய்துள்ளது. இச்சட்டம் இயற்றப்பட்டால் வருங்காலத்தில் ஒப்பந்தப்புள்ளி முறையின் அடிப்படை அம்சங்களைச் சட்டப்பேரவை அனுமதியில்லாமல் மாற்ற

இயலாது என்பதைத் திட்டவட்டமாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இச்சட்ட முன்வடிவின் முக்கிய அம்சங்கள் எவையெவை என்பதைச் சொல்கிறேன். இன்னும் என்னென்ன அம்சங்கள் சேர்க்கப்படவேண்டுமென்பதை நான் சொன்ன பிறகு உறுப்பினர்கள் எங்களுக்குத் தகவலாகத் தரவேண்டும். யோசனையாகத் தர வேண்டுமென்பதையும் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1. இச்சட்டம் அனைத்துக் கட்டுமானப் பணிகளுக்கும் மற்றும் பொருள்களை வாங்குவதற்கும் பொருந்தும் சட்டம்.

2. குறிப்பிட்ட மதிப்பிற்கு அதிகமான திறந்த ஒப்பந்தப் புள்ளிகள் அனைத்தும். **(Open Tender)** செய்தித்தாள்களில் கட்டாயமாக விளம்பரப்படுத்தப்படவேண்டும்.

3. மாவட்ட மற்றும் மாநில அளவில் ஒப்பந்தப்புள்ளி அறிவிக்கை **(Tender Bulletin)** வெளியிடப்பட வேண்டும். இந்த அறிக்கையில் தகவல்கள் வெளியிடப்படுவது கட்டாயமாக்கப்படும். செய்தித் தாள்களிலோ அல்லது ஒப்பந்தப்புள்ளி அறிவிக்கையிலோ தகவல்களை வெளியிடாத அலுவலர் மீது ஒழுங்கு நடவடிக்கை மற்றும் குற்றவியல் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

4. ஒப்பந்தப்புள்ளி மீது பிறப்பித்த இறுதி ஆணைகள் குறித்த விவரங்கள் ஒப்பந்தப்புள்ளி அறிவிக்கையிலேயே அறிவிக்க வேண்டும்.

ஒப்பந்தப்புள்ளி படிவங்கள் விநியோகம் பரவலாக்கப்படும்.

இச்சட்டம் அரசுத்துறைகள், அரசுத்துறை நிறுவனங்கள், கூட்டுறவு நிறுவனங்கள், உள்ளாட்சி அமைப்புகள் மற்றும் சட்டப்படி அமைந்த வாரியங்கள், கழகங்கள். **(Statutory Boards)** போன்ற அமைப்புகளுக்கும் இது பொருந்தும். ஏற்கெனவே இருந்த சிங்கிள் டெண்டர் முறையினால் எவ்வளவு ஊழல்கள் பெருகியிருக்கின்றது என்பது நம் எல்லோருக்கும் தெரியும்.

கனிமத்துறையில் இழப்பு

அதைப்போலவே கனிமத் துறையில் விதி 39 என்ற ஒரு பிரிவைச் சேர்த்ததன் காரணமாக, அவர்கள் விருப்பத்திற்கேற்ப யாருக்கு வேண்டுமானாலும் கொடுக்கலாம் என்ற நிலை இருந்தது. அதன் காரணமாக எத்தனைக் கோடி ரூபாய் இந்த அரசுக்கு இழப்பு ஏற்பட்டது என்பதையும், நஷ்டம் ஏற்பட்டது என்பதையும் உறுப்பினர்கள் அறிவார்கள். எனவே, இந்தச் சட்டம் எல்லா வகையிலும் வரவேற்கத்தக்கது. நீங்களும் தருகின்ற யோசனைகளை ஏற்றுக்கொண்டு நிறைவேற்றுகின்ற சட்டம் என்பதையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பற்றாக்குறை

வரவு செலவுத் திட்டத்தைப் பற்றித் திருநாவுக்கரசு பேசும்போது ஒன்றைச் சொன்னார். 1996-97-லே திட்ட மதிப்பீட்டில் வருவாய்க் கணக்கிலே வரவு 11,068 கோடி ரூபாய் என்றும் வருவாய்க் கணக்கிலே செலவு 12,106 கோடி ரூபாய் என்றும் 1032 கோடி ரூபாய் பற்றாக்குறை என்றும் இருந்து, திருத்த மதிப்பீட்டில் வரவு 11,760 கோடியாக, 700 கோடி ரூபாய் உயர்ந்தபோதிலும், பற்றாக்குறை 1,286 கோடி ரூபாயாக உயர்ந்துள்ளதற்குக் காரணம் என்ன என்று கேட்டார். அதிலே உள்ள 4 வரிகளிலே 3 வரிகளை மாத்திரம் அவர் பார்த்திருக்கிறார். 4வது வரியிலே திருத்த மதிப்பீட்டில் வரவு 11,760 கோடி ரூபாய் என்று குறிப்பிட்டிருக்கும்போது, செலவுக் கணக்கிலே, அதே வரியில் 13,047 கோடி ரூபாய் என்று இது உயர்ந்த காரணத்தால்தான் பற்றாக்குறை உயர்ந்திருக்கிறது என்பதை அவர்களுக்கு விளக்கமாக நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ரூ.11,068 கோடிக்கு நேராக ரூ.11,760 கோடி. ரூ.12,106 கோடிக்கு நேராக ரூ.13,047 கோடி என்று இருப்பதை அவர் பார்க்காமல் விட்டுவிட்ட காரணத்தால் அல்லது சொன்னவர்கள் சுட்டிக்காட்டாமல் விட்டுவிட்ட காரணத்தால் இந்த...

எஸ். திருநாவுக்கரசு:- நானே படித்துவிட்டு வருவதுதான். யாரும் சொல்லிக்கொடுத்து வந்து பேசுவது இல்லை. 6 முறை சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருந்திருக்கிறேன். விடிய, விடிய படித்துவிட்டு வந்துதான் பேசுகிறேன். எதனால் அந்த டிஃபரன்ஸ் . 700 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு வந்தது? வருவாய் இவ்வளவு, செலவு இவ்வளவு வருவாயைக் காட்டிலும் செலவு கூடியிருக்கிறது. இவைகள் இரண்டையும் சொல்லித்தான் நான் சொல்லவேண்டும். ஆனால் நான் அதைக் குறிப்பிடவில்லை. அவ்வளவுதான்.

விடிய விடியப் படித்துவிட்டுத்தான்...

முதல்வர் கலைஞர்:- அதைக் குறிப்பிட்டிருந்தால் இந்தக் குழப்பம் வராது என்பதற்காகத்தான் சொன்னேன். நானும் விடிய, விடியப் படித்துவிட்டுத்தான் வருகிறேன். நானும் அதிகாரிகள் சொல்வதைக் கேட்டுத்தான் சில சமயங்களில் பேச வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதுமாதிரிதான் திருநாவுக்கரசும். எனக்கு இப்போது இருக்கிற அதிகாரிகள், அவருக்குப் பழைய அதிகாரிகள் சொல்லியிருப்பார்கள். அவ்வளவுதான்.

இந்த ஆண்டு திட்ட மதிப்பீட்டில் பற்றாக்குறை ரூ.1736 கோடி என்பதைக் குறிப்பிட்டு, இது வரலாறு காணாத பற்றாக்குறை என்று நண்பர் திருநாவுக்கரசு இங்கே சொன்னார்கள். கடந்த ஆண்டு திட்ட மதிப்பீட்டில் வருவாய்க் கணக்கிலே பற்றாக்குறை ரூ.1038 கோடி என்றாலும், பொதுக்கடன், நிகரம், மூலதனக் கணக்கு ஆகியவற்றைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டபோது இறுதிப் பற்றாக்குறை ரூ.334.89 கோடிதான். அதுவும் திருத்த மதிப்பீட்டில் ரூ.156 கோடியாகக் குறைந்தது என்பதை மறந்து விடக்கூடாது. அதைப்போலவே இந்த ஆண்டிலும் நிதிநிலை அறிக்கையில் மொத்தக் கணக்கைப் பார்த்தால் இறுதிப் பற்றாக்குறை ரூ.498.38 கோடிதான். இதிலும் வரி வருவாய் ரூ.170 கோடி. எப்படியென்றால் ரூ.210 கோடி. விதித்திருக்கின்ற வரியினால் வரும். நாம் விலக்கு அளித்திருக்கின்ற வரி, குறைத்திருக்கின்ற வரி ஆகியவற்றால் ரூ.40 கோடி குறையும். எனவே ரூ.210 - 40 = ரூ. 170 கோடி. இந்த ரூ.498 கோடியில் ரூ.170 கோடியைக்

கழித்தால் இறுதியாகப் பற்றாக்குறை ரூ.328 கோடிதான் இருக்கும். எனவே, ரூ.1736 கோடி என்பது ஆரம்பத்தில் சொல்லப்பட்ட பற்றாக்குறை. இறுதிப் பற்றாக்குறை ரூ.328 கோடிதான் இருக்கும்.

இதை வரலாறு காணாத பற்றாக்குறை என்று திருநாவுக்கரசு சொன்னார். அவரும் வரலாறு படித்தவர். நானும் வரலாறு படித்தவன். நான் ஒரு வரலாற்றைச் சொல்கிறேன்.

1989-90இல் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியிலே பற்றாக்குறை ரூ.479 கோடி. 1990-91 இல் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியிலே பற்றாக்குறை ரூ.553 கோடி. இன்றைக்குப் பற்றாக்குறை வரலாறு காணாத பற்றாக்குறை ரூ.1736 கோடி என்றாரே ஆனால், அவருடைய தலைவி செல்வி ஜெயலலிதா ஆட்சியில், 1991-92இல் பற்றாக்குறை ரூ.1903 கோடி. இது வரலாறு காணாத பட்ஜெட் இல்லையா? எது வரலாறு காணாதது? பழைய பட்ஜெட்டையெல்லாம் பார்க்க மாட்டோம் என்ற எண்ணமா? எனினும், இந்த ஆண்டு அதாவது 1996-97இல் பற்றாக்குறை இந்த அளவிற்கு ரூ.1736 கோடி என்ற அளவிற்கு அதிகமானதற்கான காரணத்தையும் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இந்தியத் திருநாட்டிலே நிலவுகின்ற பொதுவான பொருளாதார நிலைமை இதற்கு ஒரு காரணம். அதை நாம் யாரும் மறந்துவிட முடியாது. அடுத்தது. நிதிநிலை அறிக்கையிலே கணிசமாக வரிச் சலுகை அளித்தோம். அதுவும் ஒன்று. இதன் காரணமாக வரி வருவாய் வளர்ச்சி, 1996-97இலே பற்றாக்குறை சற்று அதிகம் ஆனது. நடப்பு நிதியாண்டில், 1996-97இல் வெள்ள நிவாரணம் அரசு அலுவலர்களுக்கு அளித்த இடைக்கால நிவாரணம் ஆகியவற்றிற்குக் கூடுதல் நிதி ஒதுக்கீடு செய்த காரணத்தால் வருவாய்ச் செலவு அதிகரித்தது. வருவாய்க் கணக்கிலே ஏற்பட்ட பற்றாக்குறை ஏற்றத்தைப் பொதுக் கணக்கிலும், மூலதனக் கணக்கிலும் ஏற்பட்ட உபரி சரி செய்துள்ளது. அதனால், 1996-97ஆம் ஆண்டு திட்ட மதிப்பீட்டில் பற்றாக்குறை ரூ.334 கோடியிலிருந்து ரூ.156 கோடியாகக் குறைந்தது. 1997-98ஆம் ஆண்டு திட்ட மதிப்பீட்டில் ரூ.1736 கோடி

ஆனதற்கான காரணத்தையும் சொல்கிறேன். சம்பளக் குழுவின் பரிந்துரைகளுக்காக வந்தால் தருவதற்காக ரூ.500 கோடி ஒதுக்கியிருக்கிறோம். உள்ளாட்சி அமைப்புகளுக்குக் கூடுதல் நிதி வழங்க, கூடுதலாக ரூ.525 கோடி ஒதுக்கியிருக்கிறோம். ஓய்வு பெற்ற அரசு அலுவலர்களுக்குக் கூடுதல் ஓய்வூதியம் வழங்க ஒதுக்கீடு ரூ.490 கோடி. இதனால்தான் இந்தப் பற்றாக்குறை ரூ.1736 கோடியாகத் தோன்றி நம்மால், நம்முடைய செயலால், நான் ஏற்கெனவே குறிப்பிட்டதைப் போல, ரூ.328 கோடி அளவிற்குக் குறைக்கப்படுகிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

திருநாவுக்கரசு அவர்கள் இன்னொன்றும் சொன்னார்கள். பொருளாதாரப் பணிகளுக்காக 1996-97ஆம் ஆண்டுக்கான திருத்த மதிப்பீட்டில் ரூ.3158 கோடியாக இருந்த ஒதுக்கீடு 1997-98ஆம் ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்டத்திற்கான மதிப்பீட்டில் ரூ.3118 கோடி அளவிற்குக் குறைந்துள்ளது என்றார்கள். அவர்கள் நன்றாகவே படித்துத்தான் சொல்லியிருக்கிறார்கள். சிரமப்பட்டு பட்ஜெட்டிற்கான பொதுவிவாதத்திலே பேசுவதற்கு எவை எவற்றையெல்லாம் படிக்க வேண்டுமோ, அவற்றையெல்லாம் அக்கறையோடு படித்த காரணத்திற்காக நான் பெரிதும் பாராட்டுகிறேன். அதனால்தானோ என்னவோ நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள்கூட, இவர் இங்கல்லவா இருக்க வேண்டும் என்ற ஆசையைத் தெரிவித்திருக்கிறார் என்று நான் கருதுகின்றேன்.

பொருளாதாரப் பணிகளுக்காக 1996-97ஆம் ஆண்டுக்கான திருத்திய மதிப்பீட்டில் ரூ.3158 கோடியாக இருந்த ஒதுக்கீடு 1997-98ஆம் ஆண்டுக்கான வரவு செலவுத் திட்ட ஒதுக்கீட்டில் ரூ.3118 கோடி அளவிற்கு ஏன் குறைந்தது என்று கேட்டார்கள். அதற்கான காரணத்தையும் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்திற்கு அடுத்த ஆண்டுக்கு அளிக்கப்பட வேண்டிய வட்டி, மானியமாக ரூ.58 கோடிக்கு நிதி ஒதுக்கீடு செய்யவில்லை.

செய்யாததற்குக் காரணம், தமிழ்நாடு மின்சார வாரியம், மாநில அரசுக்குச் செலுத்த வேண்டிய நிலுவையிலுள்ள கடன் முழுவதையும்,

பங்கு மூலதனமாக மாற்ற இருப்பதால், அந்த வட்டித் தொகையை இதிலே சேர்க்கவில்லை. மற்றொன்று; இலவச வேட்டி சேலை வழங்குவதற்கு நிதி ஒதுக்கீடு 65 கோடி ரூபாய். இது, 'கிராமத் தொழில்களும், சிறுதொழில்களும்' என்ற தலைப்பிலேயிருந்து, 'சமூகப் பாதுகாப்பும் நலனும்' என்ற தலைப்பிற்கு, மாநிலக் கணக்காயர் ஏ.ஜி. மாற்றச் சொல்லி அளித்த ஆலோசனையின்படி, இப்போது அது சமூகநலப் பணிக்கு மாற்றப்பட்டு விட்டது. பொருளாதாரப் பணியிலே இருந்து இலவச வேட்டி சேலை வழங்குகிற அந்தப் பணி, சமூகநலப் பணிக்கு மாற்றப்பட்டுவிட்ட காரணத்தால், இலவச வேட்டி சேலைக்காக 65 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்ட தொகை, அந்தத் தலைப்புக்குப் போய்விட்டதால், இதிலே குறைந்துவிட்டதேயல்லாமல், உண்மையிலேயே இக்குறைவு இல்லை என்பதையும் நான் விளக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

சமூகப் பணிகளுக்கான ஒதுக்கீடு

சமூகப் பணிகளுக்காக, 1996-97ஆண் ஆண்டுக்கான திருத்திய மதிப்பீட்டில், ரூ.5240 கோடியாக இருந்த ஒதுக்கீடு, 1997-98இல், ரூ.5,317 கோடியாகத்தான் உயர்ந்துள்ளது; கொஞ்சம்தான் உயர்ந்துள்ளது என்று குறைபட்டுக் கொண்டிருக்கிறார். அதற்கும் நான் விளக்கம் அளிக்க விரும்புகிறேன். 1996-97 திருத்திய மதிப்பீட்டில், அதிக தொகையாகக் காணப்படுவதற்குக் காரணம், வெள்ள நிவாரணத் தொகை ரூ.195 கோடியைச் சேர்த்த காரணத்தால், ரூ.5,240 கோடியாக இருந்தது. அந்த 5,240 கோடி ரூபாயில், 195 கோடி ரூபாய் வெள்ள நிவாரண நிதிக்காக நாம் அளித்ததைக் கழித்துவிட்டால், ரூ.5,045 கோடியாகத்தான் இருக்கும். அதோடு, இந்த 5,317 கோடியை நாம் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், 272 கோடி ரூபாய் சமூகப் பணிகளுக்காக அதிகம் ஒதுக்கியிருக்கிறோம் என்ற உண்மை புரியும். இவையெல்லாம் எடுத்துச் சொல்லப்படாத காரணத்தால், திருநாவுக்கரசு அவர்களுக்குச் சந்தேகம் என்ற காரணத்தால், அந்தச் சந்தேகத்தை இந்த விளக்கம் மூலமாக நான் போக்கியிருப்பதாக நம்புகிறேன்.

அடுத்து, நம்முடைய தமிழ் மாநிலக் காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பாகப் பேசிய நண்பர் குமாரதாஸ் அவர்கள் வரவில்லை என்று

கருதுகிறேன்; பொது விவாதத்திலே பேசிவிட்டு, என்ன பதில் அளிக்கிறோம் என்பதைக் கேட்கிற ஆர்வம். இனிமேலாவது குமாரதாஸ் அவர்களுக்கு வரவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்கும் இதனை விண்ணப்பம் செய்துகொள்கிறேன்; அவர்கள் பேசும்போது, முக்கியமான கருத்தை எடுத்துச்சொன்னார்கள். சிந்திக்க வேண்டிய, சீர்தூக்கிப் பார்க்க வேண்டிய, அது எப்படி என்பதை அறியவேண்டிய, ஆராய வேண்டிய கருத்தை, குமாரதாஸ் அவர்கள் இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள். காமராஜர் ஆட்சிக் காலத்தில் இருந்ததைவிட, எல்லாத் துறைகளிலும் குறைந்த சதவிகிதம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். தமிழக அரசு நிதிநிலை அறிக்கையின் வரலாற்றைப் பார்த்தால், ***1938-39***இல் வருவாய், ***16.14*** கோடி ரூபாய்; ***1952-53***இல் வருவாய், ***58.42*** கோடி ரூபாய்; ***1965-66***இல் வருவாய், ***172.80*** கோடி ரூபாய்; ***1975-76***இல் வருவாய், ***563.56*** கோடி ரூபாய்; ***1980-81***இல் வருவாய், ***1279.96*** கோடி ரூபாய்; ***1989-90***இல் வருவாய், ***4,281.57*** கோடி ரூபாய்; ***1997-98***இல் வருவாய், ***12,641.05*** கோடி ரூபாய்.

எங்கேயிருந்து எங்கே வந்திருக்கிறோம் என்பதை நாம் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். ***1938-39***இல் ***16*** கோடி ரூபாயிலிருந்து, இன்றைக்கு ***12,641*** கோடி ரூபாய் பட்ஜெட் என்கிற அளவுக்கு வரவு வளர்ந்திருக்கிறது. ஆனால், அந்தக் காலத்தைவிட, இந்தக் காலத்திலே ஏன் விகிதாச்சாரம் குறைந்தது என்ற ஒரு நல்ல கேள்வியை அவர்கள் கேட்டார்கள். 'மாநிலச் சட்டமன்றங்கள்' என்ற தலைப்பில், இந்த ஆண்டு, இப்போது 6.75 கோடி ரூபாய்க்கு ஒரு மானியம் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது; படித்தால் தெரியும். ஆனால், காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்து நிதிநிலை அறிக்கையில், இந்தத் தலைப்பில், ஒரு மானியமே கிடையாது. 'பொது நிர்வாகம்' என்ற தலைப்பிலேதான், அப்போது மாநிலச் சட்டமன்றங்களுக்கான ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டு வந்தது. அந்த ஒரு தலைப்பிலே இருந்தது, தற்போது, 'மாநிலச் சட்டமன்றம், ஆளுநர், தேர்தல்கள்' என்ற ***3*** மானியங்களுக்கான தனித் தனி ஒதுக்கீடாகச் செய்யப்படுகிறது என்பதை மறந்துவிடக்கூடாது. அதனால், தலைப்பை மாத்திரம் எடுத்துக்கொண்டு, அப்போதுள்ள

விழுக்காட்டோடு ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பது சரியாக இருக்கமுடியாது. அதுமாத்திரமல்ல; **1957-58**ஆம் ஆண்டில் வருவாய் மானியக் கோரிக்கைகளின் எண்ணிக்கை *34*. **1966-67**ஆம் ஆண்டில் அது *37* ஆகவும், **1996-97**ல் **51** ஆகவும் உயர்ந்துள்ளது. **1997-98**ஆம் ஆண்டில் வருவாய் மானியக் கோரிக்கைகளின் எண்ணிக்கை **52** ஆக உயர்ந்துள்ளது என்பதையும் நாம் மறந்துவிடக் கூடாது. அதைத்தான் அன்றைக்கு நான் பேசும்போது குறிப்பிட்டுச் சொன்னேன். அதற்கான விவரங்களை இப்போது சொல்கிறேன்.

*1957-58*ஆம் ஆண்டில், ஆதிதிராவிடர் முன்னேற்றத்திற்கு ஒரே ஒரு மானியக் கோரிக்கை மாத்திரம் இருந்தது. 'ஹரிஜன் வெல்ஃபேர்'லே தான் அமைச்சர் இருப்பார்.

அந்த இலாகாவிலேதான் பிற்படுத்தப்பட்டோர் நலத்துறை இருக்கும்; மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்டோர் எல்லோரும் அதிலேதான் இருந்தார்கள். அந்த ஒரு அமைச்சர்தான் அவைகளையெல்லாம் கவனித்துக் கொண்டிருப்பார். பிற்படுத்தப்பட்டோர், அதைப்போல அரிசன நலன் இவைகளைக் கவனித்துக்கொண்டிருப்பார். இரண்டுமே சரியாக நடைபெறமுடியாத ஒரு சூழ்நிலை. அவர் தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவராக இருப்பதால் இவர்கள் சரியாகச் செய்யவில்லை என்ற குறையையே சொல்லிக்கொண்டிருப்பார்கள்.

அதனால் நான் அண்ணா அவர்களுக்குப் பிறகு பொறுப்புக்கு வந்தவுடன், அந்தத் துறையைப் பிரித்து, பிற்படுத்தப்பட்டோர் நலத் துறை என்று ஒரு துறையைப் புதிதாக உருவாக்கி அதற்கு ஒரு தனி அமைச்சரை நியமித்து, அந்தத் துறை பிரிக்கப்பட்ட காரணத்தால் அன்றைக்குப் பிற்படுத்தப்பட்டோருக்கு *1* இலட்சம் ரூபாய், *2* இலட்சம் ரூபாய்தான் நிதிஒதுக்கீடு,; ஆனால் இன்றைக்கு *34* கோடி ரூபாய், *54* கோடி ரூபாய் நிதிஒதுக்கீடு, செய்யப்படுகிறது என்றால் அன்றைக்குச் செய்த அந்தக் காரியம்தான், அந்த மகத்தான காரியம்தான் இன்றைக்கு இந்த மாபெரும் வளர்ச்சியைப் பெற்றிருக்கிறது என்பதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது.

1996-97, *1997-98*-ஆம் ஆண்டுகளில் பட்டியல் சாதியினர், பட்டியல் பழங்குடியினர் நலனுக்கு ஒரு மானியக் கோரிக்கையும் பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினர், மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினர் மற்றும் சீர்மரபினர் நலனுக்குத் தனி மானியக் கோரிக்கை உள்ளது. அதைப்போன்று சமூக நலத் துறைக்கு அவர்கள் *1957-58*ஆம் ஆண்டுகளில் தனி மானியக் கோரிக்கை ஏதுமில்லை. **Community Development** என்ற பெயரில் ஒரே ஒரு மானியக் கோரிக்கை மாத்திரம்தான் இருந்தது. ஆனால் தற்போது ஊரக வளர்ச்சி, நகராட்சி நிர்வாகம், தொழிற்சாலை உள்ளிட்ட தொழிலாளர் நலன், சமூக நலன், வீட்டு வசதி, நகர்ப் பகுதி வளர்ச்சி, நுகர்பொருள் வழங்கல் போன்ற துறைகளுக்குத் தனித் தனியாக மானியக் கோரிக்கைகள் வந்துவிட்டன. இவைகளையும் மறந்துவிடக்கூடாது.

இதைப்போன்றே தொழில் துறைக்கு *1957-58*, *1966-67*ஆம் ஆண்டுகளில் ஒரே ஒரு எண் 20 மானியக் கோரிக்கை தான் இருந்தது. ஆனால் தற்போது அது தொழில் துறை, கதர் கிராமத் தொழில், ஊரகத்தொழில் போன்றவற்றிற்குத் தனித்தனி மானியக் கோரிக்கைகள் என்ற அளவுக்கு வளர்ந்துவிட்டன. முன்னர் இல்லாத சில மானியக் கோரிக்கைகள் வருமாறு: பால் வழங்கும் திட்டங்கள், கைத்தறி, துணித் தொழில், சுற்றுலா, சுற்றுச் சூழல், தமிழ் வளர்ச்சிப் பண்பாடு, செய்தி திரைப்படத் தொழில் நுட்பம் மற்றும் இயற்கைச் சீற்றம் குறித்த துயர் தணிப்பு என்று அரசு பல புதிய துறைகளிலே பல திட்டங்களையும், புதிய திட்டங்களையும் மேற்கொள்வதை இவை அனைத்தும் காட்டுகின்றன.

எனவே, சதவீத அடிப்படையில் அரசு பல துறைகளில் செலவினத்தைப் பரவலாக ஆக்கியுள்ளதால் குமாரதாஸ் அவர்கள் அது குறைந்திருக்கிறது என்று சுட்டிக் காட்டினாரே அல்லாமல் வேறு அல்ல என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மின் கட்டண விகிதம்

மின் கட்டணத்தைப் பற்றியும், அதன் உயர்வைப் பற்றியும் நண்பர் ரங்கநாதனும் மற்றும் நம்முடைய எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களும், இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பிலே பழனிச்சாமி மற்ற நண்பர்களும், திருநாவுக்கரசு அவர்களும் இங்கே சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார்கள். மின் உற்பத்தி மற்றும் விநியோகம் செய்யும் வகையிலே ஏற்படுகிற கூடுதல் செலவை ஈடுகட்டிட மின் கட்டண விகிதங்களை ஒவ்வொரு ஆண்டும் திருத்தி அமைக்க வேண்டும் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும் அறிவார்கள். மற்ற மாநிலங்களைப் பார்க்கும்போது இது சரிதான், உண்மைதான் என்றும் புலப்படும்.

மின் கட்டண விகிதங்கள் **1.2.92**-இல் **6** சதவிகிதத்திலிருந்து **8** சதவிகிதமாகவும், **1.3.93**-இல் எச்.டி.க்கு **18** சதவிகிதமும், எல்.டி.க்கு **13** சதவிகிதமும், **1.3.94**இல் எச்.டி.க்கு **22** சதவீதமும் எல்.டி.க்கு **17** சதவிகிதமும் **1.2.95**இல் எச்.டி.க்கு **15** சதவிகிதமும், எல்.டி.க்கு **15** சதவிகிதமும் உயர்த்தி அமுலுக்கு வந்துள்ளன.

1996-97ல் தேர்தல் வந்த காரணத்தால், தேர்தலுக்கு முன்பு மின் கட்டணம் உயர்த்தப்படவில்லை என்பதை அவர்களும் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். நாமும் ஒப்புக்கொண்டாக வேண்டும். இரண்டு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு **15.2.97** முதல் அமலுக்கு வந்த மின் கட்டண விகிதங்கள் மொத்தத்தில் **16** சதவிகிதம்தான் அதிகரிக்கப்பட்டுள்ளது. **1996-97**ஆம் ஆண்டுக்கான மின் துறையின் வரவு செலவு மதிப்பீட்டுத் தொகையில் சுமார் **1000** கோடி ரூபாய் துண்டு விழுந்துள்ளது. இந்தத் துண்டு **1.2.95** முதற்கொண்டு முக்கியமாகக் கீழே குறிப்பிட்டுள்ளவாறு சில வகைச் செலவினங்களில் ஏற்பட்டுள்ள அதிகச் செலவு காரணமாக ஏற்பட்டுள்ளது. தேசிய அளவில் தேசிய அனல் மின்சாரக் கழகம், மற்றும் நெய்வேலி, கல்பாக்கம், சென்னை அனல் மின்சக்தி நிலையம் ஆகியவற்றில் மின்சாரக் கொள்முதல்

விலையை மத்திய அரசு ஒரு யூனிட்டுக்கு 90 பைசாவிலிருந்து 105 பைசாவாக உயர்த்தியுள்ளது. நெய்வேலி மற்றும் ராமகுண்டம் போன்ற இடங்களிலிருந்து மத்திய அரசு நிறுவனம் மூலம் மின்சாரம் வாங்கும் வகையில் 1.2.95 அன்றிருந்த ரூபாய் 823 கோடி ரூபாய் தற்போது 871 கோடி ரூபாயாக உயர்த்தப்பட்டுள்ளது.

மத்திய அரசின் நிலக்கரி நிறுவனத்திடமிருந்து வாங்கும் நிலக்கரியின் விலை ஏற்றத்தின் காரணமாக 1.2.95 அன்று 1350 கோடி ரூபாய் என்று இருந்தது. தற்போது 2073 கோடி ரூபாயாக உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. மின்சார அலுவலர்களின் ஊதியம் 1.2.95ல் 535 கோடி ரூபாயாக இருந்தது. தற்போது 769 கோடியாக உயர்ந்துள்ளது. கடன்பெற்ற வகையில் ஏற்பட்ட வட்டி செவினங்கள் 1.2.95-ல் 340 கோடி ரூபாய் என்பது தற்போது 492 கோடியாக உயர்ந்துள்ளது. தற்போது திருத்தி அமைக்கப்பட்ட மின் கட்டண வீதத்தின் காரணமாக 600 கோடி ரூபாய் மாத்திரமே ஆண்டு ஒன்றுக்கு கிடைக்கும். இதை மற்ற மாநிலங்களோடு ஒப்பிட்டால், ஆந்திராவில் 50 யூனிட் முதல் 100 யூனிட் வரை 120 காசு. அதாவது 1 ரூபாய் 20 காசு. கர்நாடகாவில் 130 காசு, கேரளாவில் 90 காசு, மராட்டியத்தில் 105 காசு, குஜராத்தில் 98 காசு, மேற்கு வங்கத்தில் 86 காசு, பரிதாபத்திற்குரிய தமிழ்நாட்டில் 75 காசு, இதை நினைவில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

அதைப்போல 150லிருந்து 200 யூனிட் வரை என்று பார்த்தால் ஆந்திராவில் 165 காசு, கர்நாடகாவில் 130 காசு, கேரளாவில் 150 காசு, மராட்டியத்தில் 220 காசு, குஜராத்தில் 137 காசு, மேற்கு வங்கத்தில் 154 காசு, தமிழ்நாட்டில் 120 காசு. இப்படித்தான் மின் கட்டண உயர்வு இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஏழைகளை வாட்டி வதைக்கின்ற அளவுக்கு மின் கட்டணத்தை உயர்த்திவிட்டார்கள் என்று திருநாவுக்கரசு

சொன்னார். அவர்களுடைய ஆட்சியில் - அவர்களுடைய ஆட்சியில் என்பதால் கோபித்துக் கொள்ளக்கூடாது. .அவர் அப்போது ஆட்சியில் இல்லை என்றாலும்கூட இப்போது அவர்களுடைய ஆட்சி என்று ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட அவர்களுடைய ஆட்சியில் மின் கட்டண உயர்வு வீட்டு உபயோகத்திற்கு மாத்திரம் மாதம் ஒன்றுக்கு 25 யூனிட் வரை 50 யூனிட் வரைகூட அல்ல 25 யூனிட் வரை 1.3.94 முதல் 55 பைசாவிலிருந்து 65 பைசாவாக உயர்த்தப்பட்டது. 25 யூனிட்டுக்கே! பிறகு 1.3.94ல் 25 யூனிட் முதல் 50 யூனிட் வரை 65 பைசா என்று இருந்தது 75 பைசாவாக உயர்த்தப்பட்டது. 51 யூனிட் முதல் 100 யூனிட் வரை 90 பைசா என்று இருந்தது 100 பைசாவாக உயர்த்தப்பட்டது. 101 முதல் 300 யூனிட் வரை, 1.3.93 முதல் 90 பைசா என்பதை ஒரு ரூபாய் 10 காசு என்றும், 1.3.94 முதல் ஒரு ரூபாய் 30 காசு என்றும், 1.2.95 முதல் ஒரு ரூபாய் 50 காசு என்றும் அதை உயர்த்தினார்கள். அப்படி உயர்த்தப்பட்டதுதான் இன்றைக்கு உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறதே அல்லாமல், வேறு அல்ல.

ஏற்கெனவே இந்தக் கட்டங்களில் எல்லாம் கடந்த ஆட்சியிலே செல்வி ஜெயலலிதா ஆட்சியிலே இவைகள் எல்லாம் உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

300 யூனிட்டுக்கு மேல் 1.3.93 முதல் 1.40 என்பதை 1.65 என்றும், 1.3.94 முதல் 1.65 என்பதை 1.90 என்றும், 1.2.95 முதல் 1.90 என்பதை 2.20 என்றும் அவர்கள் உயர்த்தினார்கள். அதை இப்போது நாம் 2.50 என்று உயர்த்தியிருக்கிறோம். உயர்த்திக் கொண்டே போனார்கள். பல படிகளைப் போட்டார்கள். மேலும் ஒரு சிறு படியை நாம் போட்டிருக்கிறோம். அவ்வளவுதானே தவிர, நாங்கள்தான் உயர்த்தினோம் என்ற குற்றச்சாட்டை எங்கள் மீது கூறக்கூடாது.

சட்டமன்றக் கூட்டம் அறிவித்தபிறகு, மின் கட்டண உயர்வை அறிவிக்கலாமா என்று திருநாவுக்கரசு இங்கேயும் கேட்டார். வெளியிலேயும் கேட்டார். நண்பர் ஞானசேகரனும் - இங்கே கேட்கவில்லை. வெளியே கேட்டார். நான் பத்திரிகையில் பார்த்தேன். பட்ஜெட் நடக்கும்போது அதை அறிவித்த நேரத்திலே தெரிவிக்கலாமா என்று கேட்டார். நேற்று மின்சாரத்துறை அமைச்சர் அதற்கு ஒரு வரியிலே மின்சாரத்துறை பட்ஜெட் வேறு, அரசாங்க பட்ஜெட் வேறு என்று குறிப்பிட்டார். இருந்தாலும்கூட நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். **1992**-ஆம் ஆண்டு மின் கட்டணம் **24.1.92**ஆம் தேதியிட்ட அறிவிக்கை மூலம் உயர்த்தப்பட்டது. அந்த ஆண்டு கவர்னர் உரை **29.1.92** - அதாவது **5** நாட்களுக்கு முன்பாக! அது மாத்திரமல்ல, **1993**ஆம் ஆண்டில் ஆளுநர் உரையின் தொடக்கம் **4.2.93** நிதிநிலை அறிக்கை தாக்கல் **12.3.93** இந்த நான்கிற்கும் பன்னிரெண்டிற்குமிடையே **26.2.93** அன்று அறிவிக்கையில் மின் கட்டணம் **1993**ஆம் ஆண்டு உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. நான் தவறு என்று சொல்லவில்லை. இது தவறல்ல என்பதற்காக அந்த நிகழ்ச்சியை எடுத்துச்சொன்னேனே அல்லாமல் வேறு அல்ல.

எஸ்.திருநாவுக்கரசு:- இது அறிவிப்பாக இருந்தாலும் சரி, கட்டண உயர்வாக இருந்தாலும் சரி முதலமைச்சர்கள் தான் மாறியிருக்கிறீர்கள்; நான் மாறவில்லை. இதே இடத்தில் உட்கார்ந்து அப்போது அதையும் கண்டித்திருக்கிறேன். இப்போது இதையும் கண்டித்திருக்கிறேன். நீங்கள் இரண்டு பேரும் மாறியிருக்கிறீர்களே தவிர, அதையும் கண்டித்திருக்கிறேன். இதையும் கண்டித்திருக்கிறேன்.

எது வந்தாலும் நான் மாறவே மாட்டேன்

முதல்வர் கலைஞர்:- எல்லாம் மாறலாம். நான் எதிலேயும் மாற மாட்டேன். நான் எப்போதும் ஒரே நிலையிலேதான் இருப்பேன். எதுவேண்டுமானாலும் வரலாம். புயல் வரலாம்,

சூறாவளி வரலாம், கொந்தளிப்பு வரலாம், பூகம்பம் வரலாம் நான் மாறவே மாட்டேன்.

இந்த நேரத்திலே ஒரு மகிழ்ச்சிகரமான செய்தியை மின்சாரம் தொடர்புடையதாக அவைக்குச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். இன்னும் நிறையக் கம்பங்கள் நடப்பட வேண்டும். விளக்குகள் கிராமங்களுக்கு வேண்டுமென்றெல்லாம் உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொல்லி யிருக்கிறார்கள். நேற்றைய தினம் இதைப்பற்றி நம்முடைய மின்துறை அமைச்சர் அவர்களும், உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்களும் அதிகாரிகளையும், மற்றவர்களையும் வைத்துப் பேசி ஒரு நல்ல செய்தியைத் தந்திருக்கிறார்கள். இந்த ஆண்டு மாநிலத்திலுள்ள மாநகராட்சி, நகராட்சி, பேரூராட்சி, ஊராட்சிப் பகுதிகளில் புதிதாக 76,000 கம்பங்கள் நட்டு, புதிய மின் விளக்குகள் பொருத்தப்படும் என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

ஆர்.சொக்கர்:- ஒரு விளக்கத்தைக் கேட்டுவிட்டு அதற்குப் பிறகு கைதட்டலாமா என்பதை முடிவு செய்ய விரும்புகின்றேன். ஏனென்றால், இப்போதும் நீங்கள் மின் வாரியத்திடமிருந்து வழங்குகிறீர்கள். ஆனால், ஒரு விளக்கு நகராட்சிப் பகுதிக்கு வேண்டுமென்றால் 3000 ரூபாயோ, 4000/- ரூபாயோ கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அது கூடுதல் பளு. இந்தப் பளுவை உள்ளாட்சி அமைப்புகளுக்குச் சுமத்தாமல் நீங்கள் 76,000 மின் கம்பங்கள் அமைத்துத் தருவீர்கள் என்று சொன்னால், கண்டிப்பாக இரு கையையும் வைத்து ஓங்கித் தட்டுவேன் மேசையை.

அமைச்சர் கோ.சி.மணி:- உறுப்பினர்கள் எனக்கு உதவுகிறார்கள் என்றுகூடச் சொல்லலாம். ஆனால் இது கூட்டு மந்திரி சபை. முதலமைச்சர் அவர்கள் தலைமையில் இயங்குகிறோம். நாம் அத்தனைப் பேரும் ஒன்றுபட்டுப் பணியாற்றுகிறோம். அந்த வகையில் எடுத்துக் கணக்குப் பார்த்தால் அதிகாரிகள் ரூ.5200-க்குக் கீழே இந்தப் பணியை

எங்களால் செய்ய முடியாது என்று, அந்தத் துறையைச் சார்ந்தவர்கள் அறிவித்துவிட்டார்கள். அதற்குப் பின்னால் என்னால், இந்தச் சுமையைத் தாங்க முடியாது என்று எடுத்துக்கூறிய பிறகு ரூ.3640 என்று முடிவு எடுத்து அதற்கு மேல் ஆகும் நிலை ஏற்பட்டால் இரு துறையினரும் முதலமைச்சர் அவர்களை கலந்து இதை எப்படி பகிர்ந்து கொள்வது என்பது முடிவு செய்யப்படும் என்றுதான் இதை ஏற்படுத்தினோம். இது ஒரு அதிகமான கட்டணம் என்று சொல்ல இயலாது.

ஆர்.சொக்கர்:- புதிய கம்பங்கள் நடவேண்டியதிருந்தாலும் கூட தவறில்லை. பொருளாதார நெருக்கடியை நானும் உணர்ந்தவன்தான். ஆனால், ஏற்கெனவே இருக்கக்கூடிய கம்பங்களில் ஒரு விளக்கு வேண்டுமானாலும் அதிகமான கட்டணத்தைச் செலுத்தச் சொல்கிறார்கள். அதற்கு விளக்கம் அளித்தால் நல்லது.

அமைச்சர் ஆர்க்காடு நா.வீராசாமி:- இது குறித்து நேற்று விவாதிக்கப்பட்டது. அப்படி விவாதிக்கப்படுகின்ற நேரத்தில் உள்ளாட்சித் துறையைச் சேர்ந்த அதிகாரிகளும், மின் வாரியத்துறை அதிகாரிகளும் கம்பங்கள் இருந்து, சோக்கும் இருந்தால், விளக்கிற்கு மட்டும்தான் பணம் செலுத்தவேண்டும். கம்பத்திற்குப் பணம் வசூல் பண்ணக் கூடாது என்று உத்தரவிடப்பட்டுள்ளது.

ஆ.செல்லக்குமார்:- சில ஊராட்சி மன்றங்கள் மின் கட்டணத்தைக் கட்டுவதற்குக் கூட நிதி ஆதாரம் இல்லாத சூழ்நிலையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலையில் இன்னொரு கம்பம் அமைப்பதற்கு 3,640 ரூபாயை நிதி ஆதாரத்தை அவர்கள் தேட வேண்டுமென்று சொன்னால், கிராமப்புறங்களில் புதியதாக மின் கம்பங்கள் அமைக்க முடியாத ஒரு சூழ்நிலை வந்துவிடும் என்பதை முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

ஆரோமேடிக் தொழிற்சாலை

முதல்வர் கலைஞர்:- நண்பர் செல்லக்குமார் அவர்களுடைய இந்தக் கருத்து அனுதாபத்தோடு ஆய்வு செய்யப்படும். உறுதி அளிக்கமுடியாது. நண்பர் ரங்கநாதன் அவர்கள் ஆரோமேடிக் தொழிற்சாலை என்னவாயிற்று என்ற ஒரு வினாவை எழுப்பினார்கள். அதற்கு நீண்ட பதில் இருக்கிறது என்றாலும்கூட, தொழில்கள் பற்றிய மானியத்தில் விரிவாகப் பேசலாம் என்று இருக்கிறேன். ஏனென்றால், இப்பொழுதே நேரம் அதிகமாகிவிட்டது. அது ஒரு வழக்கிலே இருப்பது அவருக்கும் தெரியும். நீதிமன்றத்தினுடைய முடிவானது விரைவிலே வரும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. ஏனைய விவரங்களுக்குப் பிறகு வாய்ப்பு ஏற்படும்போது, தொழில்கள் மானியத்திலே பேசும்போது சொல்கிறேன்.

அழகிரி அவர்கள் இஸ்ரேல் வேளாண் தொழில் நுட்பங்களைத் தமிழ்நாட்டில் பயன்படுத்தப்போவதாகச் சொன்னீர்கள், என்ன செய்தீர்கள் என்று கேட்டார். அழகிரி, அழகிரியைப் போலவே பேசினார். நான் பட்டுகோட்டை அழகிரியைக் குறிப்பிடுகிறேன் **1996-97**ஆம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தில், இஸ்ரேல் நாட்டிலே குறைந்த மழை அளவைக்கொண்டு நவீன தொழில்நுட்பங்கள் மூலம் நிறைந்த அளவு வேளாண் உற்பத்திக்குப் பயன்படுத்துவதைத் தமிழ்நாட்டிலே பின்பற்றத் தேவையான நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படும் என அறிவித்திருந்தேன். என்ன நடவடிக்கை எடுப்பது என்பதைப்பற்றி வேளாண்மைத் துறை அமைச்சரிடம் கலந்து பேசியிருக்கிறேன். அவரும், அதிகாரிகளோடு கலந்து பேசி, அந்த முயற்சிகளை மேற்கொண்டு இருக்கிறார், அவற்றையெல்லாம் வேளாண்மைத்துறை மானியத்திலே அவர் விரிவாக விளக்குவார் என்று நான் எதிர்பார்க்கின்றேன்.

குறிப்பாக, இஸ்ரேலியத் தொழில் நுட்பங்களை நிலக்கடலை, பருத்தி, தக்காளி, கொய்யா போன்றவற்றின் உற்பத்தியைப்

பெருக்கப் பயன்படுத்தவும், தமிழ்நாட்டிலே இருந்து விஞ்ஞானிகள் மற்றும் தொழில்நுட்ப அலுவலர்களை, வேளாண்மை மற்றும் அதன் சார்புடைய பயிற்சிகளுக்கு இஸ்ரேல் நாட்டுக்கு அனுப்பவும், இஸ்ரேல் நாட்டு வல்லுநர்களை நம் நாட்டு விஞ்ஞானிகளுக்கும், தொழில்நுட்ப அலுவலர்களுக்கும் பயிற்சியளிக்க வரவழைக்கவும், நீர் மேம்பாட்டுத் திட்டம் மற்றும் நுண் பாசனத்திட்டம் ஆகியவற்றில் இஸ்ரேல் நாட்டில் பயன்படுத்தப்படும் தொழில் நுட்பங்களை நமது மாநிலத்தில் பயன்படுத்தவும், கால்நடை அபிவிருத்தித் திட்டத்தில் இயற்கைச் சூழலை ஏற்படுத்தவும் நாம் அவர்களோடு பேசிக் கொண்டிருக்கின்றோம். அவர்கள் இஸ்ரேல் நாட்டினுடைய தூதுவர் இங்கே வந்து நம்முடைய தலைமைச் செயலாளரோடு **3.10.96** அன்று பேசியிருக்கிறார். ஆலோசனை நடத்தியிருக்கிறார்.

இஸ்ரேல் தூதுவர் அவர்கள், அவர்கள் நாட்டின் தொழில்நுட்பங்களை நமது மாநிலத்தோடு பரிமாற்றம் செய்துகொள்ள உறுதி அளித்திருக்கின்றார். அந்த விஞ்ஞானிகளை நம்முடைய நாட்டிற்கு அனுப்பி வைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டிருகிறது. அவர்கள் இங்கே வந்துபோன பிறகு, நம்முடைய அதிகாரிகளும், வேளாண்மைத் துறையைச் சார்ந்தவர்களும் இஸ்ரேல் நாட்டிற்கு அனுப்பிவைக்கப்பட இருக்கிறார்கள். **1997-98**ஆம் ஆண்டிலேயே இந்த ஆய்வு மேற்கொள்ளப்படுவதற்கு **11.2.97** அன்று ஆய்வுக்கான ஒரு ஒப்பந்தம் கையெழுத்திடப்பட்டுள்ளது என்பதையும் அழகிரி அவர்களுக்கு நான் விளக்கமாகத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, மினி பஸ்கள், வேன்கள் பற்றி இங்கே எல்லோருமே பேசியிருக்கிறார்கள். ஆளுங்கட்சியிலே உள்ளவர்கள், எதிர்க்கட்சியிலே உள்ளவர்கள், எல்லோருமே பேசியிருக்கிறார்கள்.

சி. ஞானசேகரன்:- முதலமைச்சர் அவர்கள் இஸ்ரேல் நாட்டுக்கு எங்களையும் அனுப்பிவைக்க வேண்டும். அதிகாரிகளை அனுப்புவதைவிட, சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாகிய எங்களை அனுப்பி வைத்தால் நல்லது. ஏனென்றால், நாங்கள் எல்லாம் விவசாயிகள்.

பேரவைத் தலைவர்:- சட்டமன்றம் நடக்கும்போது ஞானசேகரனை அனுப்பி வைத்தால் எங்களுக்கெல்லாம் உதவியாக இருக்கும்.

முதல்வர் கலைஞர்:- அவைத் தலைவருடைய கவலை ஆழ்ந்து பரிசீலிக்கப்படும்.

ஆருண் அவர்களும், தாமரைக்கனி அவர்களும், நிஜாமுதீன் அவர்களும், திருநாவுக்கரசு அவர்களும், இந்த வேன்கள் பற்றிய கருத்துக்களை இங்கே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். தேசிய மயம் என்பதிலே மிகுந்த அக்கறை உள்ளவர்களாக இருப்பீர்களே என்று திருநாவுக்கரசு அவர்களும் கேட்டார்கள். மார்க்சிஸ்ட் கட்சியினுடைய உறுப்பினர் மணி அவர்களும் இப்போது என்ன ஆயிற்று என்று கேட்டார்கள்.

நான் பொறுப்பிலே இருந்தபோது-முதலமைச்சராக இருந்தபோது தேசியமயக் கொள்கையிலே இருந்த நாட்டத்தின் காரணமாக அக்கறையின் காரணமாகப் பேருந்துகளையெல்லாம் தேசிய உடமையாக ஆக்கவேண்டும் என்ற சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டு அது உயர்நீதி மன்றத்தில் வழக்கிற்கு ஆளாகி உச்சநீதிமன்றத்திற்குச் சென்றது.

உச்சநீதிமன்றத்திலே அந்த வழக்கு நடைபெற்றபோது, இங்கே திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி கலைக்கப்பட்டுவிட்டது. அதற்குப் பிறகு உச்சநீதிமன்றத்தினுடைய தீர்ப்பு இரண்டு மூன்று ஆண்டுகள் கழித்து வந்தது. நண்பர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் அப்போது ஆட்சிப் பொறுப்பிலே இருந்தார்கள். என்ன தீர்ப்பு

வந்தது என்றால், புரட்சிகரமான சட்டம்; இந்தச் சட்டத்தை மறுப்பது சரியல்ல, அதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று, பேருந்துகளைத் தேசிய மயமாக்குகின்ற சட்டத்தை வரவேற்றுப் பாராட்டி உச்சநீதிமன்றம் தீர்ப்பு அளித்தது. அந்தத் தீர்ப்பின்படி நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படும் என்று கருதியிருந்தபோது, அதற்கு மாறாக தனியார்களுக்குப் பேருந்துகளை ஒதுக்குவது என்ற நிலை தமிழகத்திலே அப்போது ஏற்பட்டது. அதை மறுத்தும், எதிர்த்தும் பல குரல்கள் தமிழ்நாட்டில் கிளம்பின. அந்தக் குரல்களில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கும் சொந்தமான கருத்து உண்டு என்பதை இந்த மாமன்றம் மிக நன்றாக அறியும்.

கிராமங்களுக்குப் பேருந்துகளை விட்டோம்

அதற்குப் பிறகு ஏற்பட்ட பல்வேறு குழப்பங்கள், அலங்கோலங்கள், எம்.ஜி.ஆர். அவர்களுக்குப் பிறகு உருவான ஆட்சியிலே ஏற்பட்ட பல அலங்கோலங்கள், ஊழல்கள் இவைகளின் காரணமாக இன்றைக்குத் தமிழ்நாட்டில் போக்குவரத்துக் கழகப் பேருந்துகள் **15,737** இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. தனியார் பேருந்துகள் - சரியாகச் சொன்னால் **5736** இயங்கிக்கொண்டிருக்கின்றன. இந்தத் தனியார் பேருந்துகள் கடந்த காலத்தில், நாம் ஆட்சிக்கு வருவதற்கு இரண்டு மாதங்களுக்கு முன், உங்களுக்கெல்லாம் தெரியும். எல்லா உறுப்பினர்களும் கவலையோடு என்னிடத்திலே தெரிவித்து இருக்கின்றீர்கள். கிராமங்களுக்கு இந்தப் பேருந்துகள் போகாத ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. கிராமங்களுக்குப் பேருந்துகள் போகாமல் இருப்பதற்குப் பேருந்து முதலாளிகள் எல்லாம் சேர்ந்து கட்ட வேண்டிய கப்பத்தைக் கட்டிவிட்டு, அவர்கள் நாங்கள் இஷ்டப்படி எங்கு செல்வோமோ அங்குதான் செல்வோம் கிராமங்களுக்குச் செல்ல மாட்டோம் என்று 'கர்டெய்ல்மென்ட்' என்ற ஒரு நிலையை ஏற்படுத்திக் கொண்டார்கள். அதற்குப் பல கோடி ரூபாய் அவர்கள் செலவழித்தார்கள். நாட்டுக்குத் தெரியும். உங்கள்

அனைவருக்கும் நன்றாகத் தெரியும். ஆட்சிக்கு நாம் வந்தவுடன், அந்தச் சுமை நம் தலையில்தான் விழுந்தது. மக்களுடைய வசைகள் என்ற பேச்சு எல்லாம் நம் தலையில்தான் விழுந்தது. இந்த ஆட்சி வந்தது கிராமங்களுக்குப் பேருந்து இல்லை என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். அதற்குப் பிறகுதான் இந்த அவையிலே சட்டத்தை இயற்றி கிராமங்களுக்கும் பேருந்துகள் செல்லக் கூடிய நிலையை உருவாக்கினோம். அடைக்கப்பட்ட வழியைத் திறந்துவிட்டோம்.

இன்னும் கூட கிராமங்களில், அதிலும் குறிப்பாகக் குக்கிராம, பட்டிதொட்டி இவைகளில் வேன்கள் போகின்றன. இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தெரிவித்ததைப்போல மணி அவர்கள் தெரிவித்ததைப்போல, கன்னியாகுமரியில் அப்படி வேன்கள் ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றன. எனக்கு இந்த நினைவு எப்படி வந்தது என்றால் **1957**-ஆம் ஆண்டு குளித்தலை தொகுதியில் நான் போட்டியிட்டபோது, அது மூன்று பிர்க்காக்களைக் கொண்டது. குளித்தலை அதைப்போல பக்கத்திலே மாயனூர் அதே போல கரூர் பக்கத்திலே உள்ள வெள்ளியணை - இந்த மூன்று பிர்க்காக்களைக் கொண்டது குளித்தலைத் தொகுதி. அப்போது, **50** மைல்கள் நீளம் திருச்சியிலேருந்து **10**-வது மைல் தொடங்கி கரூரிலே **1**-வது, **2**-வது வார்டுகூட குளித்தலை தொகுதி, அந்த வெள்ளியணைப் பகுதியில் நான் வாக்கு கேட்கச் சென்றபோது, குக்கிராமம், பட்டிதொட்டி அங்கே சில பேர் என்னைப் பார்த்துக்கேட்டார்கள். மகாத்மா காந்தி உயிரோடு இருக்கிறாரா என்று - எப்போது **1957**-ஆம் ஆண்டு. எப்படி இருக்கிறார், இப்போது வந்து போனாரா என்று கூட கேட்டார்கள். அவ்வளவு மோசமான நிலைமைக்கு, அறிவு கொடுக்கப்படாத கிராமங்கள் அந்தப் பகுதியில் இருந்தன. அங்கே எல்லாம் காலை உணவு கிடையாது; வாத்து முட்டைதான். வாத்து முட்டையைத்தான் கடைகளிலே அடுக்கி வைத்திருப்பார்கள். பெரிது பெரிதாக இட்டிலி போல இருக்கும். அதை வாங்கித்தான் காலை உணவாகச் சாப்பிடுவார்கள்.

அப்படிப்பட்ட குக்கிராமங்களிலேகூட வேன்களில் 10 பேர் தாராளமாக அமரக்கூடிய வேன்களில் 50 பேர் 60 பேர், இருக்கைகளிலும் இருப்பார்கள் ஓரத்திலும் தொத்திக் கொண்டும் இருப்பார்கள் அதனுடைய கூரையிலும் உட்கார்ந்து கொண்டு இருப்பார்கள். மண்ணை வாரித் தூற்றிக்கொண்டு மிகக் குதுகலமான ஆற்று ஓரப்பாதைகளில் அந்த வேன்கள் செல்கிற கோரக்காட்சியை நான் பார்த்திருக்கிறேன். கவிழ்ந்தால் ஒரு 50 பேர் சாவார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலைமையிலேதான் அங்கே போக்குவரத்து இருந்தது. இன்னும் அது சீரடைந்துவிட்டதா என்றால், இன்னும் உண்மையாகச் சீரடையவில்லை. இன்னும் அந்த கிராமங்கள் நாட்டில் இருக்கத்தான் செய்கின்றன. அதிலும் குறிப்பாக வளர்ந்த மாநிலம் என்று சொல்லப்படுகின்ற தமிழகத்திலே அத்தகைய கிராமங்கள் இன்னும் இருக்கின்றன. அத்தகைய குக்கிராமங்களில் பட்டி தொட்டிகளில் இருக்கின்ற ஏழை, எளிய மக்களைப் பேருந்துகளில் செல்லக்கூடிய வசதியைச் செய்ய வேண்டும் என்பதற்குத்தான் இந்த வேன்-மினி பேருந்து திட்டமே தவிர வேறல்ல.

அந்தத் திட்டத்தைப் பரீட்சார்த்தமாகச் செய்து பார்ப்போம். அதை தேசியமயமாக சர்க்கார் தான் செய்ய வேண்டும் என்று சொன்னால், எவ்வளவு செலவாகும் என்பதையெல்லாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். பேருந்து போகிற தடங்களில் இந்த வேன்களை அனுமதிக்கமாட்டோம். பேருந்து போக முடியாத கிராமங்களுக்குத் தான் இந்த வேன்கள் செல்லமுடியும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எனவே, இதனால் பெரிய தொல்லை ஒன்றும் வந்துவிடாது, ஊழல் ஒன்றும் நடைபெற்றுவிடாது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நடைபெற்றால் பிறகு எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்கலாம் என்பதையும் நான் குறிப்பிடுகின்றேன்.

தென் மாவட்டங்களில் ஏற்பட்டுள்ள வறட்சிப் பணி குறித்து குமாரதாஸ் அவர்களும் மற்றும் பல தென் மாவட்டங்களைச் சேர்ந்த ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்கள், எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் அனைவரும் இங்கே குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்கள். இந்த வறட்சி நிலையை கேள்விப்பட்டவுடன் தென் மாவட்டங்களுக்கு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர், பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் இருவரும் அனுப்பி வைக்கப்பட்டார்கள். ஆங்காங்குள்ள அமைச்சர்கள், மத்திய அமைச்சர்கள் எல்லாம்கூட வந்து கலந்துகொண்டார்கள். ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்கள், ஆங்காங்கு கருத்தரங்குகள் நடைபெற்று, கடைசியாகத் தந்துள்ள அறிக்கையின்படி, ஆழ்கிணறுகளுக்காக 13 கோடியே 56 இலட்சமும், வளைவு கிணறுகளுக்காக 11 லட்சமும், திறந்த கிணறுகளுக்காக 4 கோடியே 35 இலட்சமும், திறந்த கிணறுகளை ஆழப்படுத்த 1 கோடி 66 இலட்சமும், பைப் லைன் விரிவாக்கத்திற்காக 5 கோடியே 40 இலட்சமும், கை பம்புகள், உதிரிகள் வாங்க 3 கோடியே 66 இலட்சமும், பம்ப் செட் மோட்டார் மாற்ற 56 இலட்சமும், நீர்த்தேக்கத் தொட்டி கட்ட-கட்டுமானத்திற்கும் பழுது பார்த்தலுக்கும் 2 கோடியே 53 இலட்சமும், புதிய மோட்டார் வாங்க மோட்டார் என்றால் பைப்களுக்கு ஒரு கோடியே பதிமூன்று இலட்சமும் லாரிகள் மூலம் தண்ணீர் வழங்க 2 கோடியே 70 இலட்சமும் - அன்றைக்கு ராதாபுரம் சட்டமன்ற உறுப்பினர் அப்பாவு சொன்னார் லாரிகள் மூலம் தண்ணீர் வழங்கவேண்டும் என்று; அதற்காக 2 கோடியே 70 இலட்சமும், நடைபாதை கட்டுதல் பழுதுபார்த்தலுக்காக 2 இலட்சமும், ஆழ்கிணறு சுத்தப்படுத்த 59 இலட்சமும், சமுதாயக் கிணறு ஆழப்படுத்த 23 இலட்சமும், திறந்தவெளிக் கிணறு ஆழப்படுத்த 13 இலட்சமும், தலையாய பணிகள் விரிவாக்கத்திற்கு 97 இலட்சமும், பழுதுபட்ட பைப் லைன்கள் மாற்ற 1 கோடியே 11 இலட்சமும், அணைக்கட்டுக்கு அருகில் புதிய நீர் நிலைகள் உருவாக்க 46 இலட்சமும், மொத்தம் 41 கோடியே 83 இலட்சம் ரூபாய் இதற்காக அவர்கள்

கேட்டு, அது ஒதுக்கப்படுகிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதற்கு முதல் கட்டமாக நேற்றைக்கு நான் கையெழுத்திட்டதையும் சொல்லவேண்டும். இதற்கு முதல் கட்டமாக குடிநீர் வசதி செய்வதற்காக 7.5 கோடி ரூபாய், வேலை வாய்ப்புகளை உருவாக்க 7.5 கோடி ரூபாய் செலவழிக்க நேற்றைக்கு ஆணை பிறப்பித்து இருக்கிறேன் என்பதையும் இங்கே நான் மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சத்துணவு ஊழியர் குடும்பங்களுக்கு...

சத்துணவு ஊழியர்கள் குடும்பப் பாதுகாப்புத் திட்டத்தைப் பற்றியும் காப்பீட்டுத் திட்டத்தைப் பற்றியும் நண்பர் ஆருண் அவர்கள் இங்கே பேசினார்கள்; மற்றவர்களும் பேசி இருக்கிறார்கள். நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் சத்துணவு ஊழியர்களைப் பற்றி இங்கே பேசி இருக்கிறார்கள்; திட்டத்தைப் பற்றியும் இங்கே பேசி இருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே இந்த காப்பீட்டுத் திட்டம் எப்படி வந்தது என்றால், அன்றைக்குப் பேசும்போது நம்முடைய செல்லக்குமாரும் அதைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார் என்று எனக்கு நினைவு, சத்துணவுத் திட்டத்தின்கீழ் பணிபுரியும் நிரந்தரப் பகுதி நேரப் பணியாளர்களுக்கும், உள்ளாட்சி அமைப்பில் பணியாற்றும் இதர பகுதி நேர பணியாளர்களுக்கு அளிப்பதைப் போன்று, முழு இன்ஷூரன்ஸ், அதாவது குரூப் இன்ஷீரன்ஸ் திட்டம் 1.11.1990இல் அறிவிக்கப்பட்டது. கழக ஆட்சி இருந்தபோது குரூப் இன்ஷூரன்ஸ் திட்டம் அறிவிக்கப்பட்டது. யாருக்கு? நிரந்தரப் பகுதி நேரப் பணியாளர்களுக்கும், உள்ளாட்சி அமைப்பில் பணியாற்றும் இதர பகுதி நேர பணியாளர்களுக்கும் அளிப்பது என்று 1990ஆம் ஆண்டு அறிவிக்கப்பட்டது. அதன்படி 10 ரூபாய் சம்பளத்திலே பிடித்தம் செய்து, இறந்த சத்துணவுப் பணியாளர்களின் குடும்பத்திற்கு 60 ஆயிரம் ரூபாய் வழங்கப்பட்டு வந்தது. ஆனால், கடந்த கால அரசு 1994ஆம் ஆண்டு ஒரு ஆணை பிறப்பித்தது. வேலைவாய்ப்பகத்தின் மூலம்

தேர்வு செய்யப்பட்ட பகுதி நேரப் பணியாளர்கள் மாத்திரம்தான் இந்தத் திட்டத்திலே அனுமதிக்கப்படுவார்கள் என்று ஒரு நிபந்தனை ஏற்பட்டு விட்டது.

எம்ப்ளாய்மென்ட் எக்சேஞ் மூலம் வந்தால்தான் அனுமதிக்கப்படும் என்று, ஆசிரியர்களுக்குக் கிடையாது; ஆசிரியர் பணிக்கு வேலைவாய்ப்பகம் எம்ப்ளாய்மென்ட் எக்சேஞ் எல்லாம் இல்லை. ஆனால், சத்துணவுப் பணியாளர்களுக்கு மாத்திரம், அவர்கள் வேலைவாய்ப்பு நிலையத்தின் மூலம் தேர்வு செய்யப்பட்டால், மேற்படி குழுக் காப்பீட்டு திட்டத்திலே அனுமதிக்கப்படுவார்கள்; பகுதி நேரப் பணியாளர்களாக இருந்தாலும், அவர்கள் எம்ப்ளாய்மென்ட் எக்சேஞ்சில் பதிவு செய்தவராக இருக்க வேண்டும் என்று போட்டு ஒரு தடை ஏற்பட்டு விட்டது. அதனால் கடந்த காலத்தில் இந்தப் பயன் கிட்டாமல் சத்துணவு பணியாளர்கள் மிகுந்த வேதனைக்கு ஆளானார்கள். இந்த அரசு பொறுப்பேற்ற பிறகு, இறந்த சத்துணவுப் பணியாளர்கள் குடும்பத்திற்கு குழுப் பாதுகாப்புத் திட்டத்தின்கீழ் வழங்கப்பட்டு வந்த தொகையை ரூ.*60* ஆயிரத்திலிருந்து ஒரு இலட்சம் ரூபாயாக உயர்த்தி ஆணையிட்டது மாத்திரமல்லாமல், **1991**ஆம் ஆண்டு போடப்பட்ட நிபந்தனையையும் தளர்த்தி, எல்லோருக்கும் இந்த ஒரு இலட்ச ரூபாயும் வழங்கப்படும் என்றும் அறிவித்திருக்கிறது. இந்த ஆணை விரைவிலே பிறப்பிக்கப்படும் என்று இந்த அவைக்கு நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நான் டெல்லிக்குச் சென்றிருந்தபோது, மத்திய நிதியமைச்சர் சிதம்பரம் அவர்கள் என்னிடத்தில் பேசும்போது நான் அவர்களிடத்திலே ஒன்றைக் கேட்டேன். அவர்கள், ஆமாம் உண்மைதான் என்றும் இது உங்களுக்குத் தெரியாதா என்றும் கூட கேட்டார்கள். என்னவென்றால், ஆர்.ஐ.டி.எப். என்ற நிதி. Rural Infrastructure Development Fund (R.I.D.F.) என்ற ஒன்று இருக்கிறது மத்தியிலே. அது *200* கோடி *250* கோடி ரூபாய்

என்று மாநிலத்திற்கு, அடிப்படை வசதிகளுக்காக வழங்குவது வழக்கம். ஆனால் வேடிக்கை. இதை முன்பிருந்த அரசு கேட்டுப் பெறவேயில்லை. ஆண்டொன்றுக்கு **270** கோடி ரூபாய் சாதாரணமா? அவர்கள் கேட்டுப் பெறவேயில்லை. **1995-96**ஆம் ஆண்டில் பெறவில்லை. மத்திய நிதியமைச்சர் சிதம்பரம் அவர்கள், நான் கேட்டதற்கிணங்க **271** கோடி ரூபாயை மாநில அரசுக்கு மத்திய அரசின் சார்பாக அளித்திருக்கின்றார்கள். அதற்காக நான் என்னுடைய நன்றியை மத்திய அரசுக்கு இந்த அவையின் சார்பாக தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதிலே சாலை மேம்பாடு போன்ற பணிகளுக்காக மாவட்டவாரியாக நிதி ஒதுக்கீட்டைச் சொல்கிறேன். சில மாவட்டங்களுக்குக் குறைந்திருந்தால் கோபித்துக் கொள்ளாதீர்கள். அடுத்த ஆண்டு சரியாகச் செய்து விடலாம்.

சாலை மேம்பாட்டுப் பணிகளுக்காக...

மாவட்ட வாரியாக நிதி ஒதுக்கீடு சாலை மேம்பாடு மற்றும் நீர்ப்பாசனத் திட்டத்திற்கு ஒப்பளிக்கப்பட்ட விவரம் செங்கை அண்ணா மாவட்டத்தில் **65** திட்டங்களுக்கு **11** கோடி ரூபாய். அதில் மாநிலத்தின் பங்கு **1** கோடியே **12** இலட்சம் ரூபாய். மாநிலமும் பங்கு செலுத்துகிறது. சிதம்பரனார் மாவட்டம் **65** திட்டங்கள். **7** கோடியே **58** இலட்சம் ரூபாய் நபார்டு வங்கி கடன் கொடுக்கிறது. மத்திய அரசு நேரடியாகக் கொடுப்பதில்லை. நபார்டு வங்கி கடனாகக் கொடுக்கிறது. இதில் மாநிலத்தின் பங்கு **81** இலட்சம் ரூபாய்.

கோயமுத்தூர் மாவட்டம் **53** திட்டங்கள். இதில் நபார்டின் பங்கு **6** கோடியே **50** இலட்சம் ரூபாய். மாநிலத்தின் பங்கு **67** இலட்சம் ரூபாய். தர்மபுரி மாவட்டத்தில் **62** திட்டங்கள் எண்ணிக்கை. **7** கோடியே **86** இலட்சம் ரூபாய் நபார்டு வழங்குகிறது. நமது மாநிலம் **87** இலட்சத்தை வழங்குகிறது.

திண்டுக்கல் மன்னர் திருமலை மாவட்டத்திற்கு 11 கோடியே 51 இலட்சம் ரூபாய் நபார்டு பங்கு அளிக்கிறது. மாநிலப் பங்கு 1 கோடியே 69 இலட்சம் ரூபாய். காமராஜர் மாவட்டத்தில் 43 திட்டங்கள். அதற்கு 8 கோடியே 57 இலட்சம் ரூபாய் வழங்கப்படுகிறது. மாநிலத்தின் பங்கு 95 இலட்சம் ரூபாய்.

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்கு 82 திட்டங்கள், நபார்டு 6 கோடியே 34 இலட்சம், மாநிலத்தின் பங்கு 62 இலட்சம் ரூபாய். மதுரை மாவட்டம் 73 திட்டங்கள். அதற்கு 7 கோடியே 20 இலட்சம், அதில் மாநிலத்தின் பங்கு 76 இலட்சம் ரூபாய். நாகப்பட்டினம் - காயிதேமில்லத் மாவட்டம் 40 திட்டங்கள், நபார்டு வங்கியின் பங்கு ஏழே முக்கால் கோடி ரூபாய். மாநிலப் பங்கு 83 இலட்சம் ரூபாய்.

நீலகிரி மாவட்டம் 28 திட்டங்கள், நபார்டு கடன் 3 கோடியே 32 இலட்சம் ரூபாய். மாநிலப் பங்கு 36 இலட்சம் ரூபாய் பசும்பொன் முத்துராமலிங்கத் தேவர் மாவட்டம் 48 திட்டங்கள், 14 கோடியே 68 இலட்சம் ரூபாய். அதில் 1 கோடியே 50 இலட்சம் ரூபாய் நம்முடைய பங்கு. பெரியார் மாவட்டம் 84 திட்டங்கள், நபார்டு கடன் 9 கோடியே 19 இலட்சம் ரூபாய். மாநிலத்தின் பங்கு 90 இலட்சம் ரூபாய்.

புதுக்கோட்டை மாவட்டத்திற்கு 68 திட்டங்கள் அதற்கு நபார்டு கடன் 9 கோடியே 45 இலட்சம் ரூபாய். மாநிலத்தின் பங்கு 76 இலட்சம். இராமநாதபுரம் மாவட்டம் 45 திட்டங்கள். 8 கோடியே 62 இலட்சம் நபார்டு கடன். 91 இலட்சம் மாநிலத்தின் பங்கு.

சேலம் மாவட்டம் 72 திட்டங்கள், நபார்டு கடன் 6 கோடியே 30 இலட்சம். மாநிலத்தின் பங்கு 57 இலட்சம் ரூபாய். தென்னார்க்காடு வள்ளலார் மாவட்டம் 49 திட்டங்கள். நபார்டு கடன் 13 கோடியே 45 இலட்சம். மாநிலத்தின் பங்கு 1

கோடி:யே 42 இலட்சம் ரூபாய். நெல்லை மாவட்டம் 98 திட்டங்கள், 9 கோடியே 99 இலட்சம் ரூபாய் நபார்டு கடன் கொடுக்கிறது. அதிலே மாநிலத்தின் பங்கு ரூ.1 கோடியே 6 இலட்சம். திருவண்ணாமலை சம்புவராயர் மாவட்டம் 69 திட்டங்கள். 9 கோடியே 11 இலட்சம் நபார்டு கடன். மாநிலத்தின் பங்கு 88 இலட்சம் ரூபாய். தஞ்சாவூர் 72 திட்டம். 10 கோடியை 31 இலட்சம் நபார்டு கடன், மாநிலப் பங்கு 94 இலட்சம். திருச்சி 58 திட்டம். 6 கோடியே 77 இலட்சம். நபார்டு - மாநிலம் 70 இலட்சம் வடார்க்காடு 86 திட்டம், 17 கோடியே 31 இலட்சம் நபார்டு, 1 கோடியே 76 இலட்சம் மாநிலம். எம்.ஜி.ஆர். மாவட்டம் 48 திட்டம். 28 கோடியே 87 இலட்சம் நபார்டு. 3 கோடியே 9 இலட்சம் மாநிலம். விழுப்புரம் 80 திட்டம், 26 கோடியே 36 இலட்சம் நபார்டு, 2 கோடியே 78 இலட்சம் மாநிலம். பெரம்பலூர் 48 திட்டம், 7 கோடியே 77 இலட்சம் நபார்டு, 78 இலட்சம் மாநிலம், கரூர் 31 திட்டம், 3 கோடியே 73 இலட்சம் நபார்டு. 38 இலட்சம் மாநிலம். வீரன் அழகுமுத்து 32 திட்டம். 3 கோடியே 90 இலட்சம் நபார்டு, 43 இலட்சம் மாநிலம் இராஜாஜி 33 திட்டம் 2 கோடியே 96 இலட்சம் நபார்டு 31 இலட்சம் மாநிலம். ஏ.டி.பன்னீர்செல்வம் மாவட்டம், ஐந்து திட்டம். 83 இலட்சம் நபார்டு, 9 இலட்சம் மாநிலப் பங்கு.

தியாகிகளுக்கான உதவித் தொகை

அடுத்து விடுதலைப் போராட்ட வீரர்களுக்கு ஓய்வூதியம் பற்றி நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்கள் வேதனையோடு நேற்றுப் பேசினார்கள். நான் பட்ஜெட்டைப் படிக்கும்போதே முகம் சுண்டிவிட்டது அவருக்கு. அதைச் சொல்லும்போது, அவரைத்தான் பார்த்தேன் நான். ஆனால் அதிலே இருக்கிற நிலைமையை நாம் யோசிக்க வேண்டும்.

மாநில விடுதலைப் போராட்ட வீரர்களுக்கு 1,500 ரூபாய் தமிழ்நாட்டிலே கொடுக்கிறோம்.

கேரளாவிலே 1,000 ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். கர்நாடகாவிலே 500 ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். ஆந்திராவிலே 500 ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். மாநில அரசு விடுதலைப் போராட்ட ஓய்வூதியம் பெறும் தியாகிகள் இறந்தால் அவருடைய வாரிசுக்கு நாம் 750 ரூபாய் கொடுக்கிறோம். கேரளாவில் 1000 ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். கர்நாடகாவில் 500 ரூபாய். ஆந்திராவில் 250 ரூபாய். மத்திய ஓய்வூதியம் 1500 ரூபாய் வாங்குகிறார்கள். அவர்களுக்கு நாம் 250 ரூபாய் கொடுத்துக்கொண்டிருந்தோம். ஏனென்றால் மாநில விடுதலை வீரர்கள் 1500 ரூபாய் வாங்கும்போது அவர்கள்தான் 1500 ரூபாய் வாங்குகிறார்களே என்று ஒரு போனஸ் மாதிரி 250 ரூபாய் கொடுத்தோம்.

அதை உயர்த்த வேண்டுமென்று நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் துணைத்தலைவர் அவர்கள் பலமுறை வாதாடி பத்திரிகையிலே அறிக்கை எல்லாம் விட்டு எதிர்பார்ப்பதாக எல்லாம் சொல்லி இங்கேயும் வந்து அது இருக்கிறதா என்று என்னைக்கேட்டு 250 ரூபாய் கூடகொடுத்து மொத்தம் 500 ரூபாய் ஆக்கி இருக்கிறோம்.

ஆகவே, 1500ம், 500ம் சேர்ந்தால் 2000 ரூபாய் ஆகிறது. இப்போதோ ஏற்றத்தாழ்வு இருக்கிறது. இது 2000. அதையும் 2000 ஆக்குங்கள் என்று அவர்கள் கேட்டால், அப்பம் பங்கு பிரித்த கதையாகிவிடக்கூடும் என்பதற்காகத்தான் இதோடு நிறுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வசதிப்பட்டால் மாநிலத் தியாகிகளுக்கும், அதேப்போல மத்திய தியாகிகளுக்கும், அதைப்போல மொழிப்போர் வீரர்களுக்கும் இன்னும் எவ்வளவு அதிகமாக உயர்த்த முடியுமோ அவ்வளவு உயர்த்தலாம் என்பதை இப்போதே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

விலைவாசி உயர்வைப்பற்றி இங்கே பேசப்பட்டது. ஏற்கெனவே என்மீது ஒரு குற்றச்சாட்டு- தவறான குற்றச்சாட்டு . விலைவாசி உயரவில்லை என்று முதலமைச்சர் சொன்னார் என்று! நான் விலைவாசி உயரவில்லை என்று என்றைக்கும் சொல்லவில்லை. எப்படி உயர்ந்தது, எந்த அளவுக்கு உயர்ந்தது, எந்த அளவுக்கு ஓரளவுக்கு குறைந்திருக்கிறது. இன்னும் அது குறைய வேண்டுமென்ற கருத்தைத்தான் நான் இந்த அவையிலே சொல்லி இருக்கிறேன். சில பொருள்களுடைய விலைகள் குறைந்திருப்பதைச் **சுட்டிக்காட்டுவது என்னுடைய கடமை. அந்த வகையில்** விலைவாசியைப்பற்றி நம்முடைய பழனிச்சாமி அவர்கள்- குறிப்பாக எதிர்க்கட்சித்தலைவர் அவர்கள் மிகுந்த அக்கறையோடு தாய் உள்ளத்தோடு இதிலே நாம் எவ்வளவு எச்சரிக்கையாக இருக்கவேண்டுமென்று எடுத்துச்சொன்னார்கள். திருநாவுக்கரசு அவர்கள் போராட்ட உணர்வோடு இதைப்பற்றி எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஆனால் இந்தப் புள்ளி விவரங்களைப் பார்க்கும் போது சில உண்மைகள் புலப்படும் என்று கருதுகிறேன். பொன்னி புழுங்கல் அரிசி **1991** ஆம் ஆண்டு ஜூன் திங்கள் ரூ.**6.01** ஆக இருந்தது. ஏப்ரல் **96**ல் செல்வி ஜெயலலிதாவினுடைய ஆட்சியில் **12.95** ஆக உயர்ந்தது. அவர்கள் ஆட்சியில் **6** ரூபாய் அரிசி இரண்டு மடங்கு **12** ரூபாயாக உயர்ந்தது. அதுதான் இன்றைக்குச் சில இடங்களில் **14** ரூபாய் **13** ரூபாயாக இருக்கிறது.

நேற்றைக்குக்கூட நம்முடைய உணவு அமைச்சர் அவர்கள் திருவண்ணாமலை சென்றிருந்தார். அங்கேயிருந்து அரிசிகளை- சில பொட்டலங்களை வாங்கிக்கொண்டு வந்தார். (அவையில் அரிசி பொட்டலங்களைக் காட்டி) அதில் இந்த அரிசியினுடைய விலையே கிலோ 8 ரூபாய். இன்னொன்று $7^1/_2$ ரூபாய். இது இரண்டும் வெளிமார்க்கெட்டிலே கிடைக்கிற அரிசிகள் தான். இந்த அரிசி நல்ல அரிசி $7^1/_2$ ரூபாய்க்கும் 8 ரூபாய்க்கும் அங்கே கிடைக்கிறது, வெளிமார்க்கெட்டிலே நம்முடைய ரேஷன் கடைகளிலே அல்ல. திருவண்ணாமலையிலே கிடைக்கிறது. வேண்டும் என்றால், திருவண்ணாமலை உற்சவத்திற்குப் போய்விட்டு அரிசி வாங்கிக் கொண்டு வரலாம். ஆனால், திருவண்ணாமலை

விலையே எல்லா இடத்திலேயும் விற்கிறதா என்றால் இல்லை. நான் அதை ஒத்துக் கொள்கிறேன். மாநில அளவிலே ஒரு சராசரி கணக்கைப் பார்க்கும்போது, வெளி மார்க்கெட்டிலே 14 ரூபாய் என்றும், சன்னம் 9 ரூபாய் 49 காசு, சாதாரணம் 8 ரூபாய் 78 காசு அளவிற்கும் விற்றுக் கொண்டிருக்கிறது.

பச்சரிசியும் அப்படித்தான், பொன்னி அரிசி செல்வி ஜெயலலிதா ஆட்சியிலே ஜூன் மாதம் 1991 ஆம் ஆண்டு 7.23. 1996லே ஏப்ரல் மாதம், அவர்கள் ஆட்சியிலே இருக்கும்போதே 12 ரூபாய் 20 காசு. அது 14 ரூபாய்க்கு உயர்ந்தது. இப்போது குறைய ஆரம்பித்திருக்கிறது.

நேற்றைக்கு கோயம்பேடு மார்க்கெட்டிலேகூட காய்கறி விலை மளமளவென்று இறங்கிவிட்டது என்று சொல்கிறார்கள். இறங்கு வதும் ஏறுவதும், இன்னும் ஒரு மாதம் கழித்து, கோடைக்காலம் வந்தது என்றால் அது ஏறலாம். அது வேறு விவகாரம். ஆனால் பருப்பு வகைகளுக்கு நாம் வரி விதிப்பில் சில அக்கறை காட்டி ரத்து செய்தோம், குறைத்தோம். அதன் காரணமாக முழுமையான வெற்றி கிடைக்காவிட்டாலும் துவரம் பருப்பைப் பொறுத்த வரையில் 1991 ஜூன் மாதம் ஜெயலலிதா ஆட்சியிலே 17 ரூபாய் 47 காசாக இருந்தது. அந்த ஆட்சி முடியும் தருவாயில் 31 ரூபாயாக இருந்தது. இப்போது 25 ரூபாய் 19 காசு, உளுத்தம் பருப்பு ஜூன் 1991லே 13.18 ஆக இருந்தது. அது ஏப்ரல் 1996லே 28.18 ஆக உயர்ந்தது. இப்போது 23.90 என்ற அளவிற்கு இறங்கியிருக்கிறது. கடலைப்பருப்பு ஜூன் 1991லே 10.61 ஆக இருந்தது. ஏப்ரல் 1996லே 15.14 ஆக உயர்ந்தது. இப்போது கடலைப் பருப்பு 17 ரூபாயாக ஆகியிருக்கிறது. நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன். மறுக்கவில்லை. உயர்ந்தது, 10,15 ஆகியது. 5 அதிகம் ஆகி, இப்போது 2 அதிகம் ஆகியிருக்கிறது. பாசிப்பருப்பு 11.76 ஆக இருந்தது 21.38 ஆக உயர்ந்தது. அவர்களுடைய ஆட்சிக் காலத்திலேதான் 1991லேயிருந்து 1996 வரை.

எண்ணெய் வகை என்ன நிலை?

எண்ணெய் வகையிலே, கடலை எண்ணெய் *37.15* ஆக ஜூன் *1991*லே இருந்து, *39.73* ஆக *1996*லே உயர்ந்து, இப்போது *36.78* ஆகக் குறைந்திருக்கிறது. இது சில இடங்களிலே வித்தியாசப்படலாம். நல்ல எண்ணெய் *33.93* என்று ஜூன் *1991*லே இருந்து, ஏப்ரல் *1996*லே *43.40* என்று ஆகி, இப்போது *38.95* என்ற அளவிற்குக் குறைந்திருக்கிறது.

அதைப்போலவே மிளகாய் வற்றல் *29* ஆக இருந்து, *41* ஆக உயர்ந்து, இப்போது *35* ஆகக் குறைந்திருக்கிறது. புளி *9.93* ஆக *1991*லே இருந்து, *1996*லே *19.83* ஆக ஆகி, இப்போது *20,21,22* என்ற அளவிற்கு வந்திருக்கிறது. எனவே, இந்த விலைவாசி உயர்விலே மாநில சர்க்காருக்கு மாத்திரம்தான் பொறுப்பு என்று யாரும் இங்கே பேசியவர்கள்- எதிர்க்கட்சியிலே உள்ளவர்கள், அல்லது திருநாவுக்கரசு போன்றவர்கள் யாருமே சொல்லவில்லை. மாநில அரசுக்கும் பொறுப்பு இருக்கிறது. மத்திய அரசுக்குத்தான் முழுப் பொறுப்பு. பெரும் பங்கு இருக்கிறது என்பதை யாரும் மறுக்க இயலாது. இருந்தாலும் பழனிச்சாமி சொன்னார்- வணிகர்களை யெல்லாம் கூட்டி வைத்து ஒரு மாநாடு நடத்தி அவர்கள் மூலமாக இந்த விலைவாசியைக் குறைப்பதற்கு வழிவகை செய்யலாம் என்று. அது புறக்கணிக்கப்படக்கூடிய யோசனை அல்ல. தள்ளக் கூடிய யோசனை அல்ல. அதையும் கவனிப்போம் என்று சொல்ல நான் விரும்புகிறேன்.

இறுதியாக முடிப்பதற்கு முன்பு இன்னொன்று, நம்முடைய தீரன் பா.ம.க. சார்பில் பேசும்போது- பிற்படுத்தப்பட்ட - மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கான இட ஒதுக்கீட்டு முறை முடியும் தருவாயில் உள்ள நிலையில் மீண்டும் அந்த இடஒதுக்கீடு தொடர்வதற்கான நடவடிக்கையினை அரசு எடுக்கவேண்டும் என்று மெத்த உருக்கத்தோடு இங்கே தன்னுடைய ஆதங்கத்தை வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார்.

மண்டல்குழு பரிந்துரைகளை மைய அரசு விரைந்து செயல்படுத்த வேண்டுமென்று வலியுறுத்தி திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியிலேதான், 1989-ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவையிலே ஒரு மனதாக நாம் தீர்மானம் நிறைவேற்றினோம். அது இன்றைக்கு ஓரளவிற்கு வெற்றிகரமாக நிறைவேறி இருக்கின்றது. ஆனால் நம்முடைய 69 சதவிகிதத்திற்கு இன்றைக்கு வந்துள்ள ஆபத்திற்கு என்னென்ன காரணம் என்பதை எல்லாம் விளக்கத்தேவையில்லை. இந்தச் சட்டமன்றத்திலேயே ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியும்கூட, அதை நீதிமன்றத்திலே எடுத் துரைக்காத காரணத்தால் ஏற்பட்ட விபத்தின் விளைவை இன்றைக்கு நாம் அனுபவித்துக் கொண்டு இருக்கிறோம். இருந் தாலும் ஒருவரையொருவர் குற்றஞ்சாட்டி தப்பித்துக் கொள்ள நான் விரும்பவில்லை.

மொத்தமாகத் தமிழ்ச் சமுதாயத்திலேயுள்ள ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள், பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள், மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட, தாழ்த்தப் பட்ட மக்களுடைய சமூக நீதிக்காக நாம் போராடிக் கொண்டிருக் கிறோம். தொடர்ந்து போராடுவோம். உச்சநீதிமன்றத்தின் முன்பாகத் தமிழ்நாடு அரசினுடைய நிலையைப் பாதுகாக்கும்வகையில் இப்போது நடைபெறுகின்ற வழக்கில் 7.8.96ல் இந்தியப் பிரதமருக்கு நான் நேர்முகக் கடிதம் ஒன்று எழுதினேன். அதற்குப் பதில் வராத காரணத்தால் 7.3.97லே மீண்டும் ஒரு கடிதம் பிரதமருக்கு எழுதி யிருக்கின்றேன். சட்ட ரீதியாக இந்தப் பிரச்சினையை அணுகு வோம் என்ற அந்த முதல் கட்ட யோசனையை மாத்திரம் இப்போது நான் அவர்களுக்குக் கூறிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டி ருக்கிறேன்.

இறுதியாக, சில அறிவிப்புகளை உங்கள் முன்னால் வைக்க விரும்புகின்றேன். சுப்பராயன் அவர்கள் அன்றைக்கு பேசும்போது, திருப்பூரிலே உள்ள ஒரு நிலத்தைப் பற்றி- என்னவாயிற்று அந்த நிலம் என்று கேட்டார். அரசு ஆணை எண்4(டி) 11, நாள் 20.11.96 அன்று திருப்பூர் நகராட்சிக்குச் சொந்தமான இரண்டு ஏக்கர் நிலத்தைத் துணைமின் நிலையம் அமைப்பதற்காக மாவட்ட

ஆட்சித்தலைவர் நிர்ணயித்துள்ள விலையில் வழங்கலாம் என்று ஆணையை நானும் வருவாய்த்துறை அமைச்சரும் பிறப்பித்தோம். அது என்ன ஆயிற்று? ஏன் இன்னும் நிலம் ஒப்படைக்கவில்லை? முதலமைச்சர் மிகவும் நல்லவர், அதிகாரிகள் எல்லாம் மோசமான வர்கள் என்றெல்லாம் சொல்லி சுப்பராயன் அன்று கடும் தாக்கு தலைக் தொடுத்தார். அவருக்கு நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்- மேற்படி நிலத்தை **11.3.97** அன்று திருப்பூரிலே உள்ள தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் செயற்பொறியாளரிடம் திருப்பூர் நகராட்சி ஒப்படைத்துவிட்டது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பாட்டாளிகளுக்கு வரி போடவில்லை

பாட்டாளி மக்கள் எல்லாம் பாதிக்கக்கூடிய வரிகளை எல்லாம் போட்டுவிட்டதாகத் திருநாவுக்கரசு சொன்னார். வரிவிலக்கு தரப்பட்ட பொருட்களின் பட்டியல்களை எல்லாம் எல்லோரும் எடுத்துக் காட்டினார்கள். நானும் அவைகளைப் படித்துக் காட்டி நேரத்தை வீணாக்க விரும்பவில்லை. எந்தவொரு வரியும், பாட்டாளி மக்களை வாட்டி வதைக்கக்கூடிய வரி அல்ல என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். **150**க்கு மேற்பட்ட பொருட் களுக்கு விற்பனை வரிசலுகைகளும் **30**க்கு மேற்பட்ட பொருட் களுக்கு விற்பனை வரி ரத்தும் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

440 கோடி ரூபாய்க்கு வரி போட்டதாக திருநாவுக்கரசு சொன்னார். இல்லை **440** கோடி ரூபாய்க்கு வரி போடவில்லை. **210** கோடி ரூபாய்க்குத்தான் அதுவும் மதுபானங்களின் மூலமாக பான் மசாலா, பரிசு சீட்டுப் போன்ற மக்களைப் பாதிக்காத அளவில்தான் இந்த வரி போடப்பட்டிருக்கிறது. சில போக்கு வரத்து வாகனங்கள், இரு சக்கர வண்டிகள் மீது வரி போடப் பட்டிருக்கிறது.

சைக்கிள் வரியைப் பற்றி ஆரூண் இங்கே பேசினார். அது எல்லா பத்திரிகைகளிலும் கட்டம் கட்டி அந்தச் செய்தி எனக்கும் அவருக்கும் நடந்த வாக்குவாதம் பற்றி வெளி வந்திருக்கிறது. அவர்களுடைய வாதமே திருநாவுக்கரசு சொன்ன வாதமும் அதுதான். அவர்களுடைய வாதமே, வெளி மாநில அட்லாஸ்

போன்ற சைக்கிள் விலை குறைவாக இருக்கின்றது நம்முடைய மாநிலத்தில் டி.ஐ.சைக்கிள் விலை அதிகமாக இருப்பதால் நான்கு சதவிகித சைக்கிள் வரியைக் குறைக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். நான் அதையெடுத்துப் பார்த்தேன்.

டி.ஐ.சைக்கிள் *1,383* ரூபாய்க்கு விற்கப்படுகிறது. ஹீரோ சைக்கிள் *1,228* ரூபாய்க்கு விற்கப்படுகிறது. **Freight Cost** இவர்களுக்கு *31* ரூபாய் ஆகிறது ஹீரோவிற்கு *6* ரூபாய் ஆகிறது. **Man Power Cost** டி.ஐ.சைக்கிள் *95* ரூபாய் ஆகிறது. ஹீரோவிற்கு *44* ரூபாய் ஆகிறது. **Additional Sales tax** டி.ஐ.சைக்கிளுக்கு *40* ருபாய் ஹீரோ சைக்கிளுக்கு கிடையாது. **Manufacturing Fixed Expenses and Overheads** டி.ஐ.சைக்கிளுக்கு *127* ரூபாய் ஹீரோ சைக்கிளுக்கு *88* ரூபாய். ஆக மொத்தம் டி.ஐ.சைக்கிளுக்கு *293* ரூபாய், ஹீரோ சைக்கிளுக்கு *138* ரூபாய்தான். எனவேதான் இந்த வரியைக் குறைக்க வேண்டுமென்று கேட்கிறீர்கள்.

சைக்கிளுக்கான வரி குறைப்பு

ஒரேயொரு நிபந்தனையோடு நான் வரியைக் குறைக்க ஒப்புக் கொள்கிறேன். டி.ஐ.சைக்கிள் விலை *1,383* ரூபாய். இதில் *40* ரூபாய்தான் வரி கட்டுகிறார்கள். சைக்கிளுக்கு விலை *1,383* ரூபாய் என்று இப்போது விற்கிறார்கள். இந்த விலையில் நாற்பது ரூபாயை சைக்கிளை வாங்குபவர்களுக்குக் குறைத்துக் கொடுத்தால் அந்த வரி குறைக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். சைக்கிள் விலையைக் குறைக்காவிட்டால், வரிக்குறைப்பும் செய்ய இயலாது. ஏனென்றால் வரியைக் குறைத்தால் அந்த அளவிற்கு விலையைக் குறைக்க வேண்டும். இப்போதே அவர்களுக்கு இலாபம் தனியாக கிடைக்கின்றது.

சொக்கர்: முதலமைச்சர் அவர்கள் கேட்கக்கூடிய கேள்வி முழுக்க முழுக்க நியாயமானது. அவர்கள் *40* ரூபாய்க்கு வரிச்சலுகை கொடுத்தால், சைக்கிள் விலையை நாற்பது ரூபாய் குறைக்க வேண்டும். குறைத்தால் மட்டும் சலுகை கொடுங்கள். இல்லாவிட்டால் கொடுக்க வேண்டாம். எழுத்து பூர்வமாக அவர்கள் எழுதிக் கொடுக்கட்டும்.

ஆரூண்: முதலமைச்சர் அவர்கள் ஏழைகளின் வாகனமான சைக்கிளுக்கு வரியைக் குறைப்பதாக அறிவித்திருக்கிறார்கள். பாட்டாளி மக்களின் சார்பாக அவர்களுக்கு நன்றியைக் கூறிக் கொள்கிறேன். ஏழைகளின் சார்பில் த.மா.கா. சார்பிலே நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தாமரைக்கனி: வியாபாரிகளுக்கு எதிலெல்லாம் வரியைக் குறைக்கிறீர்களோ, அவர்களையும் இப்போது சைக்கிள் விலையைக் குறைக்கச் சொல்வதைப்போல சொல்வீர்களா?

முதல்வர் கலைஞர்: அந்த நல்லெண்ணத்தின் அடிப்படையிலே தான் வரிகள் குறைக்கப்படுகின்றன.

கேபிள் டி.வி. பற்றி எல்லோரும் பேசினார்கள். குறிப்பாக திருநாவுக்கரசு அவர்கள், இறுதியாகப் பேசிய கட்சித் தலைவர்கள் எல்லாம் பேசியிருக்கிறார்கள். ஆளுங்கட்சி உறுப்பினர்கள் அதைப்பற்றி சொன்னார்கள். 20 சதவிகிதம் என்பதை 20 ரூபாய் என்று மாற்றினோம். அது அதிகம், கிராமப் பகுதிகளிலே குறைக்க வேண்டுமென்ற கருத்து சொல்லப்பட்டது. அந்தக் கருத்துக்களை யேற்று மாநகராட்சிப் பகுதிக்கு இருபது ரூபாய் என்றும், நகராட்சி களிலே பதினைந்து ரூபாய் என்றும், மாநகராட்சி, நகராட்சி தவிர மற்ற இடங்களுக்குப் பத்து ரூபாய் என்றும் விதிக்கப்படுகிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மின்னணுப் பொருட்கள் பற்றிப் பேசப்பட்டது. இதைப் பற்றி வரிச் சீர்த்திருத்தக்குழுவிலே உறுப்பினரான சொக்கர் அவர்கள் கூட கருத்து தெரிவித்திருக்கிறார். மின்னணுப் பொருள்களின் பாகங்கள் மற்றும் துணைப் பொருட்களுக்கு நிதிநிலை அறிக்கை யில் 11 சதவிகிதத்திலிருந்து 4 சதவிகிதமாக குறைக்கப் பட்டிருந்தது. இந்த நான்கு சதவிகிதத்தையும் குறைக்க வேண்டுமென்று, அரசுக்கு வந்த வேண்டுகோளையேற்று மின்னணுப் பொருட்களின் பாகங்கள் மற்றும் துணைப் பொருட்களுக்கு (Electronic parts and accessories) 2 சதவீதமாக வரி குறைக்கப்படுகிறது என்பதை மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இறுதியாக, நேற்றைக்கு நண்பர் தா. கிருஷ்ணன் பேசும்போது இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே நான் கடைசியாகக் கோடிட்டுக் காட்டிய வாசகங்களைப் பற்றி என்னுடைய அருமை நண்பரும், முன்னாள் நிதியமைச்சருமான டாக்டர் நாவலர் அவர்கள் பேசியதைக் குறிப்பிட்டார்கள் நாவலர் பேசிய இடம் வல்லம். வல்லத்திற்காகப் பேசினார். பிரச்சினை என்னவென்றால் நண்பர் திருநாவுக்கரசு அவர்களுக்குத் தெரிந்திருக்குமென்றே நினைக்கிறேன். அவர் நியாயத்தை உணர்வார் என்றும் நான் புரிந்து கொண்டிருக்கிறேன்.

வல்லத்தில் பெரியார் மணியம்மை கல்லூரி ஒன்று இருக்கின்றது. அந்தக் கல்லூரியில்- ஏற்கெனவே திருமதி ஜானகி அம்மையார் அவர்கள் கொஞ்ச நாள் ஆட்சிப் பொறுப்பிலே இருந்தபோது ஓரளவு நிலம் அவர்களுக்காகத் தரப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குப் பிறகு சில சலுகைகள் செல்வி ஜெயலலிதா ஆட்சிக் காலத்தில் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. திடீரென்று நான் டெல்லி சென்றிருந்தபோது ஒரு செய்தி சென்னையிலே வந்ததாக எனக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டது. வீரமணி அவர்கள் ஒரு அறிக்கையின் மூலமாக பெரியார் மணியம்மை கல்லூரிக்கு ஒதுக்கப்பட்ட நிலத்தையெல்லாம் அரசு எடுத்துக்கொள்ளப் பார்க்கிறது. முதலமைச்சருக்குத் தெரியுமா? இது அதிகாரிகள் வேலையா? அந்தப் பகுதியிலே உள்ள எம்.பிக்கள் வேலையா? என்று கேட்டு ஒரு அறிக்கை வந்திருப்பதாகச் சொன்னர்கள்.

மணியம்மையார் கல்லூரி

நான் சென்னை வந்தவுடன் முதல் காரியமாகத் தஞ்சை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கு டெலிபோன் செய்து என்னவென்று கேட்டேன். அவர் சொன்னார் நாடாளுமன்ற உறுப்பினருக்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொகையில் அவர்கள் செய்ய வேண்டிய பணிகளில் ஒரு கல்லூரியோ, ஒரு பள்ளியோ கட்டுவதற்காக அந்த இடத்தைப் போய்ப் பார்த்தார்கள். அதைப் பற்றித்தான் அறிக்கை என்று சொன்னார்.

"நான் உடனே ஏற்கெனவே கொடுக்கப்பட்ட இடத்தையா? என்று கேட்டேன்." அதற்கு அவர், "இல்லை, இல்லை." ஏற்கெனவே கொடுக்கப்படாத புறம்போக்கு இடம்; ஏற்கெனவே கொடுக்கப் பட்டதும் புறம்போக்கு இடம்தான். அது வாடகைக்குக் கொடுக்கப் பட்டிருக்கலாம்; அல்லது வேறு வகையிலே கொடுத்திருக்கலாம். அதையன்னியிலே 80 ஏக்கரா நிலம் தனியாக இருக்கிறது. அதைப் பயன்படுத்த முடியுமா என்று பார்த்தார்கள் என்று சொன்னார்.

அதற்கு நான் "சரி, தவறான பிரச்சாரம் வேண்டாம்; ஏதோ பெரியார் மணியம்மை கல்லூரியை நாம் அபகரிக்கிறோம் என்ற தவறான பிரச்சாரம் வேண்டாம். பத்திரிகைக்காரர்கள் கேட்டால் உண்மையைச் சொல்லிவிடுங்கள்" என்று சொன்னேன். ஏற்கெனவே ஜானகி அம்மையாரோ அல்லது செல்வி ஜெயலலிதா ஒதுக்கிய அந்த இடத்தை நாங்கள் யாரும் கை வைக்கவில்லை மீதமுள்ள புறம்போக்கு நிலம் 80 ஏக்கராவைப் பற்றித்தான் பிரச்சினை என்று சொல்லிவிடுங்கள்; என்று சொன்னேன். அவரும் சொல்லிவிட்டார்.

இதைப்பற்றி யாரும் என்னிடம் சொல்லவும் இல்லை. தொலைபேசியிலே கூட யாரும் கேட்கவும் இல்லை. திடீரென்று பத்திரிகையிலே பார்த்தால், ஒரு இடைக்காலத் தடையாணை வாங்கினார்கள் என்றும், மாவட்ட ஆட்சித்தலைவர் செய்தி யாளர்களிடம் சொன்ன செய்தியை வைத்துக்கொண்டு ஒரு இடைக்காலத் தடையாணை வாங்கினார்கள் என்றும் செய்தி வந்தது. அதற்குப் பிறகு உள்ள விஷயங்களைப் பற்றி நான் பேச விரும்பவில்லை.

இன்று கூட நீதிமன்றத்தில் ஒரு வழக்கு. இந்த வழக்கு அல்ல; 1988-ஆம் ஆண்டிலேயே வீரமணி அவர்கள் அந்த இடம் முழுமையையும் தனக்கே தரவேண்டுமென்று நீதி மன்றத்திற்குப் போய் ஜானகி அம்மையார் காலமோ, இடைக்காலமோ எனக்குத் தெரியாது. அப்போதே நீதி மன்றத்திற்குப் போய் இன்றைக்கு அந்த வழக்கு வந்து அந்த இடத்தில் நாங்கள்தான் இருக்க வேண்டும், கட்டிடம் எல்லாம் கட்டி விட்டோம்; அது புறம்போக்காக

இருந்தால் கூட எங்களுக்குத்தான் சொந்தம் என்று ஒரு வழக்கைத் தொடர்ந்து அந்த வழக்கிலே வழக்குத் தொடுத்தவர்கள் யாரும் ஆஜராகாத காரணத்தால் இன்றைக்குக் காலையிலே தள்ளுபடி செய்யப்பட்டுவிட்டது. இது பழைய வழக்கு.

இதற்கிடையிலே ஏதோ பெரியார் மணியம்மைக் கல்லூரியை நான் எடுத்துக்கொள்ள அல்லது கெடுத்துவிட முயலுவதாக கருதிக்கொண்டு, ஒரு போராட்டத்தை அறிவித்து, நாவலர் அவர்களை அழைத்து ஒரு கூட்டம் நடத்தியிருக்கிறார்கள். அதில் அ.தி.மு.க. சார்பிலும், வேறு கட்சிக்காரர்களும் கலந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அங்கே நிகர்நிலைப் பல்கலைக்கழகம் **(Deemed University)** வைக்கப்போகிறோம். அதைக் கருணாநிதி கெடுக்கப் பார்க்கிறான் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள. அதைப்பற்றி அவர்கள் என்னிடம் எதுவுமே பேசவில்லை. ஆனால் நிகர்நிலைப் பல்கலைக் கழகத்தைப் பற்றி **96** ஜூலை **12**-ஆம் தேதியே டெல்லியிலேயிருந்து அமைச்சர் பொம்மை அவர்கள், இந்த அரசுக்கு ஒரு கடிதம் எழுதியிருந்தார். அப்போதுதான் இந்த நிகர்நிலைப் பல்கலைக் கழகத்திற்காகக் கேட்டிருக்கிறார்கள். அப்போதிருந்த முதலமைச்சர் மூலமாக கேட்டிருக்கிறார்கள் என்ற செய்தியே எனக்குத் தெரியும். அந்தக் கோரிக்கைக்கு மத்திய அமைச்சர் பொம்மை, அதைக் கொடுக்க முடியாதென்று மறுத்து, ஜூலை மாதத்திலேயே கடிதம் எழுதியிருக்கிறார்.

ஆனால், நாங்கள் நிகர்நிலைப் பல்கலைக்கழகம் அமைக்கப் போகிறோம், அதைக் கெடுப்பதற்காக இதையெல்லாம் பண்ணுகிறார் என்று ஒரு செய்தியைப் பரப்பிவிட்டு, அந்தக் கூட்டத்திலே நாவலர் பேசியிருக்கிறார். "மக்கள் கொதித்தெழுவார்கள்; நாடெங்கும் போராட்டம் நடைபெறும்; வெற்றி பெறும் வரை ஓயாது; அ.தி.மு.க. துணை நிற்கும்;" இது பத்திரிகையிலே தலைப்பு. அதிலே பேசும் போது நாவலர் சொல்லியிருக்கிறார். "பட்ஜெட்டிலே வாழ்க்கை வரலாறா?" என்று கேட்டிருக்கிறார். தமிழனுடைய வாழ்க்கை உயருவதற்காகத்தான் பட்ஜெட்டே போடப்படுகிறது.

ஆனால் பட்ஜெட்டில் வாழ்க்கை வரலாறா என்று அவர் கேட்டிருக்கிறார். கேட்டுவிட்டு, அதிலேதான் தா.கிருஷ்ணன் படித்துக் காட்டிய அந்த இடம் வருகிறது. “ஏழையின் சிரிப்பில் இறைவனைக் காண்போம்” என்று நான் எழுதியதைப் படித்துவிட்டு அவருக்கே உரிய எள்ளல் துள்ளலுடன், “ஏன் வேறு எங்கேயும் காணக் கூடாதா? இறைவனைக் கண்டவன் எல்லாம் என்ன ஆனான்? இவ்வளவு பெரிய தஞ்சாவூர்க் கோவிலைக் கட்டிய ராஜ ராஜ சோழன் என்ன ஆனான்? வெளியில் தானே நிற்கிறான். பட்ஜெட் நேரத்திலே இறைவனைக் கண்டால் என்ன? காணாவிட்டால் என்ன?” என்று அவருக்கேயுரிய நகைச்சுவை ததும்ப ஏற்றி இறக்கி இழுத்து நீட்டிப் பேசியிருக்கிறார்.

அதுமாத்திரமல்ல; ஒன்று கேட்டிருக்கிறார். அதுதான் எனக்குப் புரியவில்லை. என்னைவிட அதிகம் படித்தவர். நம்முடைய பேராசிரியருக்கு அந்தக் காலத்திலே பெரிய நண்பர். இரண்டு பேரும் அந்தக் காலத்திலே அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்திலே படித்து, அங்கேயிருந்து இரண்டு சிங்கங்கள் அண்ணா தலைமையிலே வருகிறது என்று சொல்லப்பட்ட இரண்டு சிங்கங்களில் ஒன்று பங்கம் ஆகிவிட்டது என்பதுதான் எனக்குக் கவலையாகிவிட்டது.

நிதிநிலை அறிக்கை என்றால் என்ன என்று அவர் கேட்டுவிட்டு, வரவு செலவு கணக்கைத்தான் சொல்ல வேண்டுமே ஒழிய வாழ்க்கை வரலாற்றைச் சொல்லலாமா என்று கேட்கிறார். வரவு செலவை மாத்திரம்தான் சொல்லவேண்டும் என்கிறார். கவர்னர் உரையிலே கொள்கை என்ன என்று கேட்கிறவர்கள் சட்டமன்றத்திலே இருக்கிறார்கள். நிதிநிலை அறிக்கையிலே கொள்கை என்ன என்று கேட்கிறவர்கள் சட்டமன்றத்திலே ஏராளமாக இருக்கலாம், இதிலெல்லாம்கூட நான் புண்படவில்லை, ஆனால் அவர் பேசுகிறார்.

‘கொடுப்பது அழுக்கறுப்பான் சுற்றம் உடுப்பதூஉம்
உண்பதூஉம் இன்றிக் கெடும்.’

-என்று வள்ளுவரின் குறளை மேற்கோள்காட்டி, இவர் சொல்கிறார். அதாவது ஜெயலலிதா கொடுத்ததை நான் கெடுக்கிறேனாம். "இந்த மாதிரி பொறாமைப்படுபவன் சாப்பிட முடியாமலும், வேட்டி கட்ட முடியாமலும் செத்துப் போய் விடுவான் என்று நான் சொல்லவில்லை. வள்ளுவர் சொல்லி யிருக்கிறார்" என்று சொல்கிறார்.

பிறந்தவர்கள் எல்லாம் சாகத்தான் போகிறோம். நானும் சாகத்தான் போகிறேன். அவருக்கும் எல்லோருக்கும் அந்த முடிவு உண்டு. அவர் எனக்கு முதலிலே மலர் வளையம் வைக்கப்போகிறாரோ, நான் முதலிலே வைக்கப் போகிறேனோ நான் அவருக்கு மலர் வளையம் வைக்கப் போவதில்லை அது வேறு விஷயம். ஆனால் எந்த அளவிற்கு ஒரு நிதிநிலை அறிக்கை பற்றிப் பேசுகிற நேரத்தில் ஒரு நிலத் தகராறிலே புகுந்து கொண்டு புறம்போக்கு நிலத்தைத் தாங்கள் எடுத்துக் கொள்ளத்தான் வேண்டும். அதற்காக ஒரு போராட்டம் என்று கூறி இப்படிப் பேசியிருக்கிறார். நான் பெரியாரிடம் எவ்வளவு பாசம் அன்பு கொண்டவன் என்பதை வெறும் உச்சரிப்புக்களால் அல்ல; வார்த்தைகளால் அல்ல; செயலால் காட்டிக் கொண்டிருப்பவன் என்பதை நீங்கள் அனைவரும் மிக நன்றாக அறிவீர்கள்.

பெரியாரை; அண்ணாவை; பெருந்தலைவர் காமராஜரை; காயிதேமில்லத்தை; பசும்பொன் முத்துராமலிங்கத் தேவரை; டாக்டர் அம்பேத்கரை; இப்படிப்பட்டவர்களையெல்லாம் நான் எப்படி நேசிப்பேன் என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். இந்தக் கழகத்திலே இல்லாதவர்களாக இருந்தாலும்கூட- எனக்குக் கூட ஒரு வருத்தம் உண்டு. நாம் காமராஜரைப் பாராட்டுகிறோம். அவருடைய சிலைக்கு மாலை அணிவிக்கிறோம். ஆனால் அண்ணாவைப் பாராட்டி அண்ணாவின் பிறந்தநாளிலே காங்கிரஸ்காரர்கள் யாராவது அண்ணாவிற்கு ஒரு மாலை அணி விப்பதில்லையே என்ற ஆதங்கமெல்லாம் கூட எனக்குண்டு. ஆனால், அதையெல்லாம் நான் மறந்துவிட்டு ஒதுக்கிவைத்துவிட்டு யார் இந்த நாட்டின் தலைவர்களோ, யார் வழிகாட்டிகளாக

இருந்தார்களோ, யார் நமக்கெல்லாம் ஊக்க உணர்வாக தூண்டுதலாக இருந்தார்களோ, அவர்களை எல்லாம் நாம் பாராட்டினால், அவர்களை எல்லாம் வாழ்த்தினால் அவர்கள் வழியில் எதிர்கால வழித் தோன்றல்கள் நடப்பார்கள் என்ற எண்ணத்தோடுதான் நான் அவர்களையெல்லாம் பாராட்டுகிறேன்; போற்றுகிறேன்.

உங்களுக்குத் தெரியும். ருக்மணி லெட்சுமிபதி. டாக்டர் ராமமூர்த்தி அவர்களுடைய மாமியார். முதன்முதலாக சட்டப்பேரவைக்குத் தமிழ்நாட்டிலே வந்த பெண்மணி. விடுதலைப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டவர். அவர் திராவிட இயக்கக் கொள்கை களுக்கு மாறுபட்ட (அந்தக் காலத்துத் திராவிடக் கழகத்துக் கொள்கைகள்- இப்போதல்ல) மாறுபட்ட ஒரு பெண்மணி அதுவும் உங்களுக்குத் தெரியும். உப்புச் சத்தியாக்கிரகத்திலே சர்தார் வேதரத்தினம் பிள்ளையோடு சென்று கலந்து கொண்டவர். ராஜாஜியின் அணியிலே சென்றவர். அவர்கள் மறைந்து பல நாளாயிற்று. அவருக்கு ஒரு சிலை வைக்க வேண்டுமென்று பெரும்பாடுபட்டு அந்த மார்ஷல் ரோடிற்கு அந்த அம்மையாரின் பெயர் வைக்க வேண்டுமென்று என்னைக் கேட்டபோது ஒரு விழாவிலே அறிவித்து, அந்த அம்மையாரின் பெயர் அந்தச் சாலைக்கு வைக்கப்பட்டது.

அதற்குப் பிறகு சிலை வைக்க பீடம் எல்லாம் தயாராயிற்று. அதற்குள் ஆட்சிப் போய்விட்டது. பின்னர் வந்த அந்த ஆட்சியில் ஐந்தாண்டுக் காலம் டாக்டர் ராமமூர்த்தி நடையாய் நடந்து பார்த்தார். புத்தகம் கூட எழுதிப் பார்த்தார். என்னை மறந்து விட்டு அவர்களைப் பாராட்டிக் கூட புத்தகம் எழுதிப் பார்த்தார். அப்படியும் சிலை வைக்கவில்லை. நான் மீண்டும் ஆட்சிக்கு வந்த பிறகுதான் அந்தச் சிலையை நான் திறந்து வைத்தேன்.

ருக்மணி லெட்சுமிபதி நினைவுத் தபால்கள்

இப்போது அந்த அம்மையாருக்கு ஒரு ஸ்டாம்பு வெளியிட வேண்டுமென்று நான் மத்திய அரசுக்குக் கடிதம் எழுதி, நேற்று முன்தினம் பதில் வந்திருக்கிறது. நிச்சயமாக இந்த ஆண்டு ருக்மணி

லட்சுமிபதியின் ஸ்டாம்பு வெளியிடுவோம் என்று பதில் வந்திருக்கிறது.

சர்தார் வேதரத்தினம் பிள்ளைக்கும் ஸ்டாம்பு வெளியிட வேண்டுமென்றும் கடிதம் எழுதியிருக்கிறேன். அது மாத்திரமல்ல- பெரியவர் பக்தவச்சலம் அவருக்கும் எனக்கும் எவ்வளவோ தகராறுகள் உண்டு. சட்டமன்றத்திலேயே உண்டு. இருந்தாலும்கூட என்பால் தனிப்பட்ட முறையிலே அன்பு காட்டக் கூடியவர். திருக்குவளையிலே நான் திறந்து வைக்க ஒரு தாய் சேய் நல விடுதிக்கு வர வேண்டுமென்று கேட்டபோது காங்கிரஸ்காரர்கள் பல பேர் எதிர்த்தும்கூட அதையெல்லாம் கேட்காமல் என்னவிருந் தாலும் எதிர்க்கட்சியிலே துணைத் தலைவராக இருக்கிறார். அவர் பிறந்த ஊர், அவர் அழைக்கிறார். சென்றுதான் தீருவேன் என்று கருப்புக்கொடி காட்டியதை எல்லாம் புறக்கணித்துவிட்டு வந்து, அந்த விழாவிலே கலந்து கொண்டவர் பெரியவர் பக்தவத்சலம். அவர்கள் மறைந்து இவ்வளவு நாளாகியும் அவருக்கு ஒரு நினைவுச் சின்னம் எழுப்புவதாகச் சொன்னார்கள். இன்னும் எழுப்பப்பட வில்லை. இந்த ஆண்டு அவருடைய விழாவிலே அவருக்காக நினைவுச்சின்னம் ஒன்று அமைக்கப்படும் என்று உறுதியாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அவர் வாழ்ந்த அந்த "வாரன் ரோடு" 'பக்தவத்சலம் சாலை' என்று அழைக்கப்படும் என்று நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

எல்லோரையும் பார்க்கிறேன். நம்முடைய அப்துல் லத்தீப் அவர்கள் மாத்திரம் வருத்தமாக உட்கார்ந்திருக்கிறார். அவர் நேற்றுத் தன்னுடைய தொகுதிக்காக நீண்ட நேரம் போராடினார். பல நாள் கேட்டிருக்கிறார். லத்தீப் அவர்களே! வருத்தப்படாதீர்கள். நீங்கள் வைத்த கோரிக்கைகளில் சந்தனத் தொழிற்சாலை ஒன்றைத் தவிர மற்ற மூன்று கோரிக்கைகளுக்கும் இப்போதே ஒப்புதல் அளித்து விட்டேன் என்பதை எடுத்துக்கூறி, இந்த அளவில் என் உரையை நிறைவு செய்கிறேன்.

* * *

தமிழரசு

படித்துப்

பயன் பெறுவீர்